

MAGYAR NŐK LAPJA

SZERKESZTI PAPP JENŐ

*Öregfő Tollaivicsi Edéni
Gerbiczay Ilona báróné*

Ida Wüst és Harald Paulsen

Johannes Riemann és Sonja Ziemann

BUBUS

Vaszary Gábor
nagysikerű vígjátékonok német változata

Terra Film

ÍRTA: PAPP JENŐ

V. ÉVFOLYAM 23. SZÁM
BUDAPEST, 1943 AUGUSZTUS 10MAGYAR NŐK
LAPJA
SZERKESZTI
PAPP JENŐSZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, DIVAT,
KÉZIMUNKA ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT

Ismerik ugyebár Shakespeare tündéri teremtményét, Titániát, a bűbajos varázslót. E földöntúli lény most itt lakik mellettem a Balatonnál, a szállodában. Nem is egy, hanem legalább száz kiadásban. Egyik légiesebb, mint a másik. Fényesbőrűek, frizurájuk arany korona. Valamennyi oly lengén lép, mint ugyancsak Shakespeare másik, szellőből és napsugárból szőtt figurája, Ariel. Vendégek ők itt valamennyien, mint egy tánciskola növendékei s rendelkezésükre áll az egész szálloda, a park, a tó, a part, minden bokrával, fövényével és felhőivel. Dízletnek oda-csapva hűségesen aszisztál nekik a háttérben valamennyi költői kék hegyünk, a Csobánc, Tátika, Szigliget és a Badacsony. Számítani lehet rájuk reggeli lágy aranyfényben, alkonyati bíborban, déli verőn és borulatkor, mikor villámokat vet a terhes ég és mosolygáskor, mikor brossnak felbukkan a nap az égen és a lecsillapodott víz felé megindulnak az elbűvölt tömegek. A táncoló Titániák a szabadban végzik napi gyakorlatukat. Számukra ezek a szárnyaló mozdulatok leckét jelentenek, feladványt, amelyet el kell végezni, mint egy penzumot, akár esik, akár fúj. Tánca öntve jelenik meg mutatványukban a mindig nyughatatlan balatoni szél, röpködő leplükből, utánuk úszó hajukból a szél, ereje és panasza borzongtatja meg a lelkes nézőket, akik még fürdeni is elfelejtnek, mikor a lányok összeállnak és a füves partra odavarázsolják a ringó búzatengert, a rózsák szíromhullását, a tűzvészt, a rémületet, sőt játékból a háborút is.

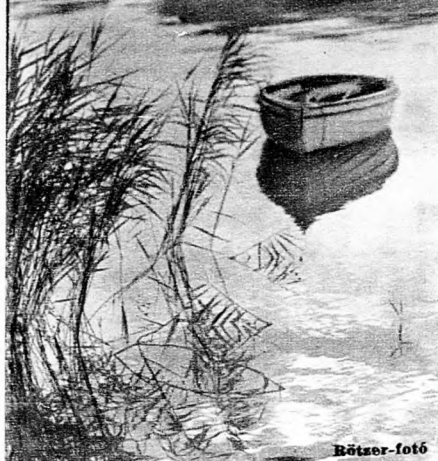
Nem egyedül szórakozom azzal, hogy gyönyörködöm ebben a testi költészetben. Mérges urak némulnak el a parton, akik az imént még lázongtak, hogy milyen kicsi volt a húsadag a panzióban. Családanyák szegzik hosszan rájuk fáradt tekintetüket. Fialaturak settenkednek a környéken, a legnyíltabb szándékkal, míg aztán el nem kullognak onnan, mert kiderül, hogy a koreográfia e leendő csillagai nem nekik, hanem maguknak táncolnak. Ha még vannak sellők és najádok ez ősi tóban, azok is kidugják fejüket. Ott villan egyet az arcuk, ahol csillog a hullám. A habtestű lányok gyakorlata komoly zavart csak a békés és bölcs horgászok körében kelt, akik fantasztikus öltözetükben, malomkerék nagyságú szalma-

kalappal fejükön nem a horog pedzójét figyelik, hanem a táncművészeti iskola növendékeit. Zsákmányuk felére fogyott, mióta az iskola itt tartja próbáit és ellejti a húnycsészét, a lusta hold botladozását a felhőhegyek között, meg a Balaton elsímulását, vagy a vitorlások versenyét.

Mi, a szabadtéri gyakorlatok ingyenpublikuma, nem látunk be a fátyolban és fényben hajladozó nimfák magánéletébe. Nem tudjuk mit esznek, mi van a postájukban. Nem kapnak-e otthonról gondokkal teli leveleket s nem rázza-e őket olykor a sírás, szobájuk homályában, a papáért, fivéréért, vagy más emberi bajokért. Mi csak az ünnepi csendbe szétszórt millió mozdulatukat látjuk, amint karjuk sóvárogva lendül magasba és csuklik össze természetük, ha roskadoznak a szépség terhe alatt. Az önfelelt természetet benépesítik beszédes témáikkal s feszegetnek olyan titkokat, amelyeket csak a művészet tud megszólaltatni s amelyekhez csak az ihletett ifjúság mer hozzányúlni. Versengésük feledtetni velünk is a nyomasztó életet. Felébresztik az emberben az elalélt érdeklődést, hogy több a világ, mint amit észlelünk belőle és főleg szebb a világ, mint aminőnek közöttünk hétköznapi arcúlatában megmutatkozik. Míg nézzük szóvalan rajzásukat, megejt minket is a lenyűgöző remény, hogy nem hiába való semmiféle erőfeszítés, amely felfelé hajtja a szívet. Ha a csapdosó esőben szét is rebbennek, a rögök fölött s ázott pázsiton otthagyják az álom szertefoszló kódét, amelybe a képzelet belekapaszkodik és messze repül vele, egy szebb világba, amelyet soha nem érhet bombatámadás. A nap is sokáig időzik a Badacsony fensíkján, mielőtt aludni menne és sugaraiból dísztüzet ad a lányok tiszteletére, akik az ő öreg szeméit is megörvendeztették a nem mindennapi látványossággal. A horgászok nagyot sóhajtanak, kirántják az édes vízből vakmerő szerszámukat és bánatukban megkegyelmeznak ma a halaknak. A villákban itt-ott felcsendülő dal igyekszik nyomába lépni az elpazarlott mozdulatok szépségének. Csitri lányok csillogó szemmel ülnek le a vacsorához, lecsót enni és arról álmodni, hogy valamikor majd ők is úgy fognak lebegni, forogni, úszni és hajladozni a szikrázó partokon, mint a tánc mámoros pillangói, az ifjú ballerínák.

A CSAVARGÓ ÉS A CSÓNÁK

ÍRTA: GYÖRGY LASZLÓ

Böször-fotó

Anna csak felszémelt lesett a csavargó felé. Nézte, hogy repül, csattog kezében a fejsze, hogy esik szét három-négy fehérhúsú, illatos hasábbá egy-egy makacs fekete tölgyfatuskó. Nem is állhatta szó nélkül ezt a szívdobantó erőt.

→ Hallja, aki így tud dolgozni, mint maga, az már régen fedelét építhetett volna a feje fölé!

A férfi megállt. Leengedte lábához a fényes fejszét és mosolygott. Szőke haja belehullott nedves, barna homlokába.

— Fedél? — kérdezte. — Minek az?

A lány arca kimelegedett.

— Minek a fedél. — ismételte a férfi.

— Ha belelapoz a Bibliába, ott olvashatja, hogy a csillagos éjszaka a legkülönb szállás. Édes Jézusnak sem jutott sokszor külfönb.

— Az más volt, — felelte okosan a lány. — Az Jeruzsálemben volt és a zsidók uralkodása alatt és nagyon régen. De minálunk, magyaroknál csak a cigány aluszik az árok partján.

— Amen, — nevetett a legény. — Úgy legyen. Hát akkor, ügylatszük, én is csak cigány vagyok.

Mellettük nagyvidáman felkukorékolott egy kakas, de elrontotta diadalát a majorból ideriadt kiáltás: — »Anna, Anna, hol kőszálsz megint?« A lány visszakiáltott: — »Meggycik már!« Aztán gyorsan lehajolt, telirakta kék kötényét fával és úgy indult a belső udvar felé. Nem is nézett hátra, nem, mert csak a fejsze erős, szép énekét hallgatta. De a konyhában odafordult Gál Emerenciához, akivel együtt léptek ide szolgálatba.

— Hogy lesz kék szeme valakinek te Emerencia?

Az a fortyogó szilvalekvárt kavarta a tűzhelyen óriási nagy fakanállal s igen piros volt már a tűzhely szemtelen melegétől. Dühösen felelte:

— Jaj, milyen butaságokat kérdesz. Hát, a kék szem az emberrel születik.

— A faluban mindenkinek fekete a szeme. — gondolta Anna. — Csak ennek a csavargónak kék, mint a búzavirág. Talán meg is sértődött, mert a cigányokhoz hasonlítottam. — Hogy jóvátegy a hibáját, estefelé besündörgött a nagyasszonyhoz.

— Az az ember, — mondta szemlesütve, közömbös hangon — akit ma favágásra felfogadtam, úgy vágja a fát, mint másik három. Talán ezen a héten még ittmaradhatna. Van még néhány öl felhasználtni való.

A nagy kővér asszony csodálkozva csörrintette össze fényes kulesait.

— Olyan jól dolgozik? Hiszen ez egy csavargó. Vigyáznia kell a körmire, nehogy elloppjon valamit. Talán meg tudná csinálni a kútágast is.

Az öreg kútágast amely leszakadt az elmúlt héten és a férfiak lustán kocsikereket raktak a kútkáva oldalába, úgy húzták nyikorogva, kőtelén a vizet. A csavargó most felmászott szekercéjével a csónka hidasra, füttyült, pattogtatta a forgácsokat, aztán felcipelte magával az ágas rúdját is. Krüksz-krüksz, nyikorogja odafenn nemsokára az ágas és csaknem zenélve hintázott fel-alá. Húzza a vizet fel a kútból olyan könnyen, hogy gyermekmunka volt a vödört megmeríteni.

Anna, ekkor már érezte, hogy valami kivirágzik szívében. Eddig még nem legényezett soha és a vasárnapi misén is csak a fényespalástos arany szentekre emelte szemét, nem a férfiak kórusára, mint a többi lányok. Almaiban is mindig egyedül járt a virágos kertekben, egyedül repült a tiszta, ragyogó felhők felé, mint az olyan lány, kinek férfiszáj még sohasem csókoltja ajkát. Ez az idő azonban, amint ma este feljöttek az égre a csillagok, örökre elmúlt, kiteljesedett.

Bement sajtárjával az istállóba és letette a kis, háromlábú fejszékét a fényes, díszes Csillag alá. Az állat teste meleg volt és szeliden tűrte, hogy elvegyék tejét. Annának csak két keze dolgozott. Szeme lecsukódott, mert látni akarta, itt is a csavargó. És látta is. Egy kis ház udvarán látta hogy egy padon ül egy ház előtt ömellette. A pad előtt meg kicsinyke lány játszik a kutyájukkal, kicsiny, kékesmü, lenhajú lány pirosbabus ruhában. Ők ott ülnek szépen egymásmellett és lesik, mikor jön fel az újhoid vékony aranysarlója az égre. Mert újhoidkor

kivanni lehet akarmit, beteljesedik.

De akkor, ezen a padon, ha így lesz, talán kivanni sem fognak. Mit kívánjon az, akinek minden boldogsága teljesedett.

Ez a kép remegett benn a szemében, amikor a konyhán leszegett egy karéj lágy kenyeret. Egy eserepbőgrébe meg tejet töltött. A csavargó a kert végében, a folyóparton ült.

— Kenyér meg tej, — mondta Anna.

És nyújtotta feléje.

— Isten fizesse meg, — felelte a férfi. De nem énekelve, mint a koldusok. Mint két erős kéz ura, aki megdolgozott ezért.

A vizen, közelükben, a parthoz kötve egy csónak ringadozott.

— Nézze csak, — mutatott arra fejével a férfi. — Nézze csak ezt a csónakot. Mintha szabadulni szeretne.

Anna a vízre nézett. A csillagok fénye remegett a hullámokon.

— Jó dolga van itt is, miért szabadulna?

— Miért szabadulna? — a legény felsóhajtott. — Csak! Hogy ne legyen idekötve a parthoz. Hogy úszhasson le a vizen, idegen országokon keresztül.

A csónak neki-nekiütődött a partnak. Szegény kis halászesónak volt, talán egy rézkraecárt sem ért, talán nem is álmodozott soha messze tengerekről. De Anna most mégis tele lett egyszerre gyűlölettel és nyugtalan-sággal. Fátyolos szemmel nézte ezt a bolond csónakot. Nem jó neki ez a nyugodt part itt, ez a békesség, szabadulni akar, elcsavarni? Nem, ebből nem lesz semmi. A férfira nézett, aki hanyatdólt a fíves parton.

— Itt akar aludni? — kérdezte a lány.

— Itt én. Jó nekem ezen a parton!

— Nem, nem. — A lányt megborzongatta az ingerült-ség. — Itt nem aludhat. Aki dolgozott, az megérdemli a rendes fekvőhelyet. Jöjjön velem, majd én helyet csinállok magának a pajtában, a széna között.

Azt hitte, hogy ellenkező fog. De a legény csak nevetett és vállalt vont: — Jó éjszakát, te csónak. — mondta vidáman, ahogy füttyürésze elindult a lány után. S mikor a pajtában kinyújtózott az illatos szénára terített pokrócokon, elismerően így szólt:

— Ezt az ágyat még egy püspök is megirigyelhetné.

— Pedig van ennél még jobb ágy is a világon.

— Milyen ágy az?

— A rendes ember ágya.

A rendes ember ágya az olyané, aki a kemencét szereti, nem az országutat. Ezt is megmondotta volna Anna, de majd holnap. Aztán besurrant szobájába és Szent Katalin képe előtt eltsutogta a Miatyánkot: — Rá kellett volna zárnia a pajtaajtót, — gondolta.

Nem is tudott elaludni. Forró teste nem tűrte a takarót. A nyitott ablakon keresztül, mint a mákony tört be a kertvi virágok illata.

— A csónak. — gondolta egyre nyugtalanabban a lány. — Édes Szűzmarján, a csónak...

Nem bírta sokáig. Felkelt az ágyból és a konyhában a tűzhely alól kikotorta a kislejszét. Elvágja a kötelét ennek az átkozott ladiknak, hadd menjen a szercesenekhez Afrikába, de egyedül, egyesgyedül. Ezt a legényt ne vigye magával, ezt hagyja itt neki, ezt két szép szemével, két erős karjával neki küldte a világ. Ment, meztelb ment, hosszú fehér ingében a kert felé. Olyan volt kibontott hajával, ezüst fejszéjével a hold fényében, mint egy királyleány, aki megszökött a Képes Kalendáriumból. A sötétlombú fák suttogva bámultak utána, a tüskék enyhülten simultak szét talpa alatt. Amikor a folyóhoz ért, a csavargó éppen a csónak kötelét bontogatta.

— Hé, — meredt rá meghökkenve — maga meg mit akar itt? Azzal a... azzal a kislejszével.

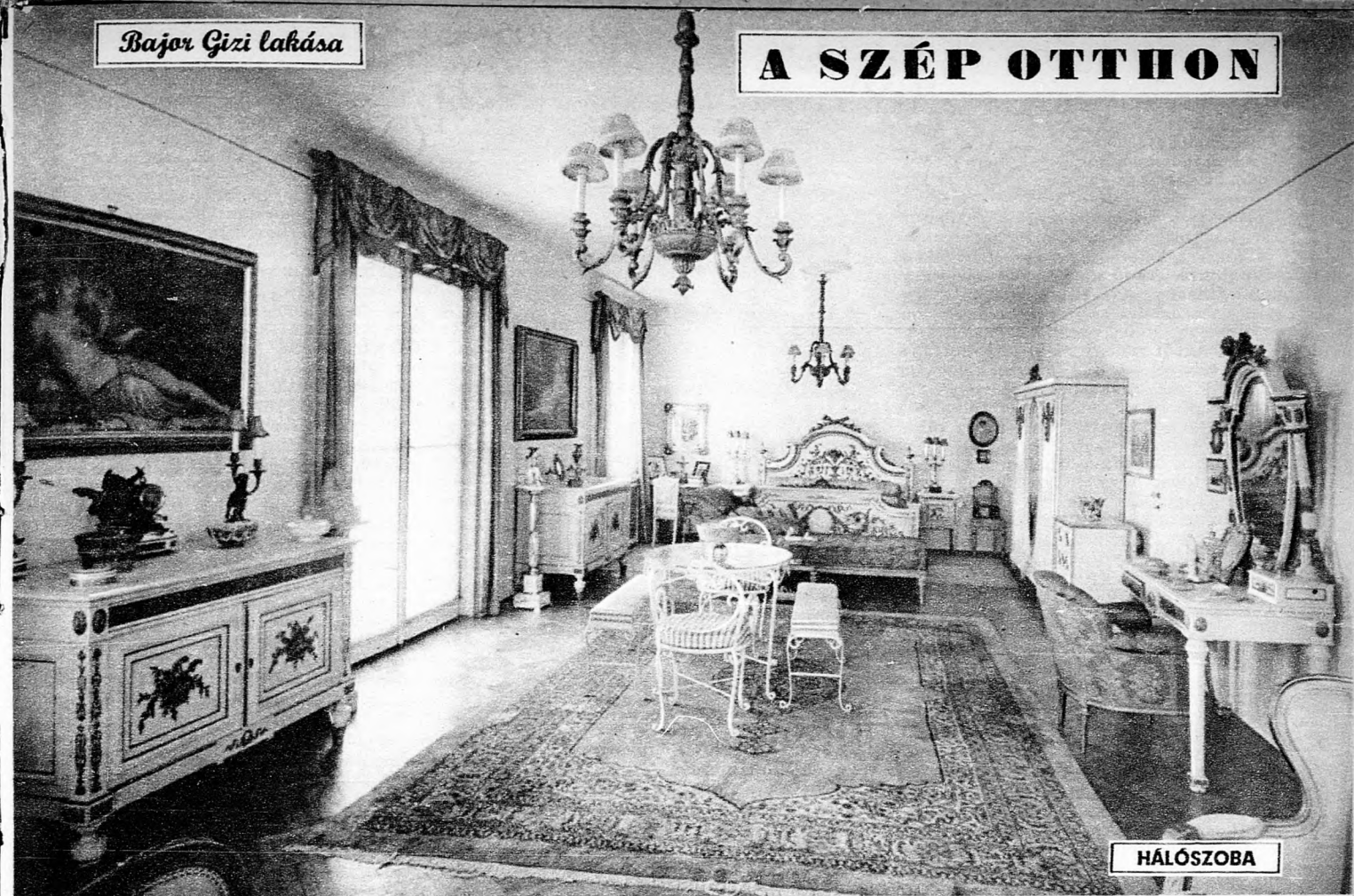
Anna nem tudott felelni.

— En elmegyek, — mondta a csavargó zavartan.

Aztán ugrott volna is a csónakba, de tétován visszarándult. És egyetlen nagy lendüléssel felszókött a lán-yhoz, két erős karjába kapta, száját meg rápecsételte remegő ajkára. Percekig voltak így. Csak utána kiáltotta vissza vidáman, hetykén, menekülve.

— Hát Isten vele, királykisasszony.

És a csónak megindult vele lassan lefelé a vizen.

HÁLÓSZOBA

MUNKASZOBA

WEEKEND A BALATONON

Szeretem az előre meg nem beszélt programokat, mert azok mindig sokkal jobban szoktak sikerülni, mint a megtervezettek. Eppen ezért szombaton déli egynegyed kettőkor határoztam el, hogy a kétórás gyorsal leutazom a Balatonra. Amíg az állomás felé rogtam velem a taxi. elhatároztam, hogy ezalatt a másfél nap alatt semmit sem cselekszem «előre megfontolt szándékkal», hanem «ahogy esik, úgy puffan». Csak egy cél lebegjen mindig a szemem előtt és ez: a pihenés. Utóvégre az egész heti robot után megérdemli az ember, hogy negyven órát teljes pihenésben töltsön.

Anyira beleélttem magam a pihenés gondolatába, hogy már a taxiban majdnem elaludtam, csak az villanyozott fel, mikor a soffőr a tizperces útrét 7.80-at kért. Kifizettem és beálltam a jegykiadásra várakozó sorba. Igazán mondom, olyan kellemes volt a kánikulában csomagokkal tülekedni, hogy kezdtem megérteni azokat az asszonyokat, akik anélkül, hogy tudnák, mi kapható, ha sort látnak egy üzlet előtt, azonnal beállnak. (Nem tartozik ide, de egyszer az egyik hölgyismrösöm másfél óra hosszat álldogált egy divatru üzlet előtt. Csak akkor tudta meg, hogy valódi baby-pelenkát osztogatnak, mikor végre rákerült a sor. Szégyelte bevallani, hogy semmi szükségére sincs rá, megvette, azután egy héttig kínálta ismerőseinek, akik hála helyett még gyanúsították is).

Szóval beálltam a sorba. A pénztáros 46.70-ért kiizzadt egy: retúrjegyet. Felpréseltem magam a zsúfolt vonatra s miután csomagjaimat biztonságba helyeztem, átmentem a »Guruló Kocsmá«-ba, hogy ott legalább nyugodtan ülhessek, utóvégre pihenni akarok! Itt azután találkoztam egy kedves kis társasággal. Egyiküket jól ismertem. Kínzó ember, de volt egy sebezhető pontja: az ital. Ha meglátott egy fehérbabátos pincért, már spicces lett, két pohár konyak után pedig hallatlan erősnék érezte magát s ilyenkor mindenkiel kikezdett. Vele történt meg, hogy egyszer baráti vacsora volt lakásán. Elfogyott a szódavíz és a felesége kímélni akarta nehezen szerzett 80 pengős cselédjét és őt kérte meg, hogy menjen le a szomszédos házban levő vendéglőbe. Barátunk lement és mitsem törődve házigazdái mintoltával, másnap délután félőtkor került elő és olyan állapotban, hogy arról jobb nem is beszélni.

A társaság másik két tagja, szalmazvegy volt. A »nejeke gyanútlanul Szovátnál üdültek, míg férjeik a 800 kilométeres távolság biztos tudatában egy kis változatosságot kerestek a hétvégi balatoni pihenésben. Nagyon összeharátkoztunk s miután még nekik sem volt fix programjuk, elhatároztuk, hogy együtt maradjunk.

Földvárig négyünknek sikerült teljesen kimeríteni az étkezésközi konyak-készletet s ettől olyan hallatlan jókedvünk támadt, hogy ez garancia volt a kirándulás további sikeréhez.

Csodálatos véletlen folytán egyórai keresés után sikerült találnunk egy kétágyas szobát, (igaz ugyan, hogy csak éjszakára, mert reggeltől már foglalt volt) s így most már az éjszakai pihenést is biztosítottnak láttam. Indítványt is tettem, hogy feküdjünk le

Dulovits foto

egy félórásckára s heverjük ki az utazás fáradaimait, de lehurrogtak és azt mondták, hogy mikor ők olyan fiatalok voltak, mint én, három nap, három éjjel egyfolytában mulattak s eszükben sem volt lefeküdni. Nem mertem ellenkezni, de titokban azt reméltem, hogy valahogy mégis csak sikerül elmenekülnöm tőlük és akkor én csak azért is pihenni fogok!

Ez azonban csak hiú ábránd maradt, mert barátaim hallani sem akartak arról, hogy elhagyjam a szobát, kártyát vettek elő és chemin-ezni kezdtek. Nekem kibicelni kellett s mikor egyikük, az ismertnevű belgyógyász, ötödször »csinált« egymásután nagy sláger s ezzel elnyerte legjobb barátja utolsó

Rötzer foto

pengőjét is, indián esataordításban tört ki, háromszor körülkögázta az asztalt s engem kétszer úgy hátbavágott, hogy azt hittem, a mellemen fúródik ki a keze.

A kártyacsata egy kissé elhúzódott, így csak későn tudtunk lemenni az étterembe vacsorázni s ekkorra már minden elfogyott. Csak kukorica és sárgadinnye maradt, így hát ezt voltunk kénytelenek enni. Majdnem megvertem kártyázó barátaimat, mikor megtudtam, hogy rántottcsirke és borjúfilé volt vacsorára. Sovány vigasz maradt számunkra a pincér ígérete, hogyha adunk neki egy kis »emlékeztetőt«, holnapra ismét csináltat rántottcsirkét s ebből bármikor jövőnk, félretesz. Kénytelenek voltunk beérni ennyivel s egy kis sétára indultunk a Balaton partjára. Kellemes augusztus este volt, enyhe szél fújt s már-már úgy látszott, hogy ez józanító hatással lesz a barátainkra, de nem így történt, mert egyi-

kük kijelentette, hogy vitorlázni szeretne a holdfénynél. A másik kettő kitörő lelkesedéssel fogadta az ötletet s

így én még sem mertem kockáztatni, hogy ellenkezsem. Béreltünk egy vitorlást és elindultunk. Már a Balaton közepén jártunk, mikor egyiknek fűrödbetnékje támadt.

Miután nem hoztunk magunkkal fűrödruhát, ruha nélkül kezdődött meg az éjjeli strandolás. Addig ugráltak a vízbe a vitorlászról, míg felborultunk és az összes ruhánk elmerült. Hosszas búvárkodás után sikerült csak holmink nagyrészt előhalászni. Már világos volt, mikor a parthoz értünk. Felhúztam magamra egy csuromvízes nadrágot s vállaltam, hogy hozok számunkra száraz ruhadarabokat.

Mire mindent összeszedtem, reggel lett s barátaim vacogó fogakkal üdvözöltek. Ujabb meglepetés akkor ért, mikor bevonultunk a szállodába és itt közölték velünk, hogy azok, akiknek számára a szobát rezerválták, megérkeztek s ezért a mi holminkat kirakták a londiner szobájába.

Ez ellen nem tehattünk semmit, ruháinkat kitették a napra száradni s lementünk a strandra.

A strandon már teljes volt az »üzem«.

Alig tempóztam néhányat, valaki kegyetlenül fejbőrügött. Hátrafordultam. Egy gyönyörű barna kislány volt a tettes, aki abolyt, hogy azt mondta volna »pardon«, rámfordmedt:

— Nem tud vigyázni!

Szólni nem tudtam, csak hebegtem. Az ismeretlen rügdolódzó is látható zavaromat, mert egészségeset kacagott s kedvesen közölte velem, hogy ekkora fejbőrügés még sohasem értett meg senkinek, s ha elmerülök, kimentett volna s különben is takarodjam a közeléből, mert övele a vízben nem lehet megismerkedni.

Most már végkép »sakk-matt« lettem, de elhatároztam, hogy csak azért is megismerkedem a kis vadóccal. Kimentem a vízből s mikor ő is befejezte a fürdést, odaléptem hozzá és bemutatkoztam. Erre szó nélkül pofonvágtott. Utánamentem és megfenyegettem:

— Magának sejtelve sincs, hogyan fogok én ezért bosszút állni!

Miután ő nő volt, tehát természeténél fogva kíváncsi, megfordult és megkérdezte, hogyan?

De csak idáig jutott el, mert ebben a percben odaért anyukája (aki a pofontól kezdve távolról figyelte az eseményeket) és olyan szemekkel nézett rá, hogy a kislány percekben belül »romokban hevert«, de mégsem vesztette el lélekjelenlétét, mert habozás nélkül, mint legjobb barátnője bátyját mutatott be.

A mama erre mindjárt hangnemet változtatott és meghívott uzsonnára. Örömmel fogadtam el a meghívást, elbúcsúztam s csak hazafelé menet jutott eszembe, hogy egyetlen ruhám a kötölen szárad, a cipőmet pedig talán már lakásnak rendezték be a halak.

Igy aztán bármennyire sajnáltam, nem mehettem el, hanem az első vopattal, mint zázott veréb, barátaimmal együtt hazaindultam Pestre, hogy teljesen összetörve érkezsem meg a kellemes hétvégi pihenő után.

Nagy László

HASZNÁLHATATLAN FIATALEMBER

IRTA: Bibó Sajos

Mit akartam még!

Semmit. A harminchatodik évemet taposom és már régen helyrehozhatatlanul el van rontva az életem. Megfáradtam testileg, lelkiileg, nagyjában már csak a képzeletem működik. Akit a végzete arra

ítélt, hogy állandóan önmaga ellen vétkezzék, az ismeri a léleknek azt az állapotát, amikor az ember elesettségében és tehetetlenségében éjjel-nappal a csodát lesi. Az ember fekszik és áamodozik. Annál a pillanatnál kezd, amikor megérzi, elérkezett a pillanat, a kamata kevés ahhoz, hogy az elképzelt életet élje, a nyereséggel Montekarlóba sietsz és megtízszerezed.

Elhatározóképességed és akarated föl-
bomlásának ez az első stádiuma. A második tovább távolodik a valószínűségtől és ebben a ködös állapotban jutsz el ahhoz a bizonyos ajtókopogtatáshoz.

Ez a kopogtatás álmodból riaszt fel. Ajtót nyitsz. Idegen úr lép a szobába.

— Kenéz Sándor úr? — kérdi.
— Igen, én vagyok — felelsz.
A többi egyszerű. Amerikából keresnek, ahol milliommós nagybátyád, akinek te vagy az egyetlen törvényes örököse, meghalt. Külső életed és belső világod tengelytörésének és mechanikai zavarának ez a második stádiuma. A harmadik az, amikor lehínyt szemmel képzeld és képzeletben minden eddigi énekes fölött álló világ-hírű, megrendőn és félelmetesen nagy tenoristaként énekel a newyorki Metropolitanban.

Akit tehát eredendő hibái arra ítélték, hogy megszenvedje tragikus jósa és gyermekes haszontalansága minden bűnét, az tudja, hogy most, amikor már halványodni kezd bennem ennek a beteges képzelőlének az ereje is, úgynevezett erkölcsi ellenállás tekintetében más-oda állapotban vagyok. Mit akarhatok még? Semmit. Pénzt. Mindennap annyit, amennyivel huszonegy órára még meghosszabbítom az életemet.

Háromszáz pengőre volna szükségem. — mondtam annak az úrnak, akinek most dolgoztam. Rámtekintett.

— Mire kéri?
— Szeptemberben kap tőlem két képet. Addigra megfestem. Arra adja előlegül.

— Rendben van, a pénztárnál felveheti a pénzt. De figyelmeztetem, ezzel az összeggel együtt kerek harmincezer pengőmmel tartozik.

Negyedóra mulva már lent álltam az utcán. Most hova? Győtrő lehangoltság vett erőt rajtam. Ez is kóros állapot. A lélek csupán addig működik az emberben, amíg vár valamit, amíg előtte áll annak, amit el akar érni.

Szerencsére, órával később észrevettem, hogy távozásomkor az előszobában álló altiszt idegen esernyőt nyomott a kezembe. Ez a baleset kissé megmozgatta bennem a vért. Félőrára ismét volt elfoglaltságom.

Hogy minél tovább tartson ez az elfoglaltság, amely ebben a pillanatban számomra tartalmat adott az életnek, lassú léptekkel haladtam visszafelé. A helységbe érve megállapítottam, hogy az esernyőmet már elvitték. Bementem a titkárhoz.

— Mondja kérem, ki volt az az úr, aki itt ült az ablak mellett?

— Krammer Pál olajgyáros.
— Elvitte az esernyőmet.

A titkár csodálkozva tekintett rám. Följegyeztem az olajgyáros címét és elsétáltam a lakására. Csöngetésemre inas nyitott ajtót — Kiképzett életet keresni?

— A gazdája elvitte az esernyőmet. Azért jöttem. Az övé itt van, tessék, az enyém ott áll az esernyőtartóban.

— Azonnal, kérem — és bement.
Perc mulva megjelent az ajtóban az az úr, aki a tőkésem várószobájában az ablaknál ült.

— Boocsánat. Nem tudtam, hogy ön az. Parancsoljon befáradni — mutatott be a lakásba.

Bekialtott a másik szobába:
— Ági!

Fiatal, valószínűtlen szépségű, törékeny természetű gyereklány jeleut meg.

Krammer a keze után nyúlt.
— Gyere. Bemutatok neked egy igazi nagy embert.

Megmondta a nevemet. A lány elpirult. Nyújtotta a kezét. Zavarban volt. Leültünk. Krammer hozzám fordult.

— Hogyan állapította meg, hogy én hoztam el az esernyőjét?

— Amikor az utcán észrevettem, hogy idegen ernyő van nálam, magam elé idéztem azt a tizenegy urat, akit várakozni láttam. Ön volt a tizenegy közül az egyedüli, akinek a külseje és egyénisége egyezett azzal a föltevessel, hogy bambusz nád botnyelével jár. Olyannal, amilyenéi én.

— Csodálatos. Ilyen emberismeretű csak egy önhöz hasonló rendkívüli lény rendelkezhetik.

Nem feleltem. Főlemelkedtem, hogy távozzam.

Másnap megszólalt a telefonom.
— Halló... Itt Krammer Ági.

— Parancsoljon.
— Ne haragudjék, hogy zavarom, de meg kell magyaráznom a tegnapi viselkedésemet.

A lány negyedórán át beszélt. Azt hitte, sértődöttségemben távoztam el olyan hamar. Megnyugtattam, téved, észre sem vettem, hogy nem avatkozott bele az esernyőcsérembe. Nem hitte, meg kellett ígérnem, találkozunk.

— Antón jött értem.
— Jöjjön — szolt —, felmegyünk a Svábhegyre.

— Mi az ördögnek?
— Talán fél tőlem? — kérdezte nehezteléssel.

Elnocsolyodtam.
— Ugyan. Csak azt szeretném tudni, minék cipel fel a Svábhegyre.

— Meguzsonnánk és elbeszélgetünk.
— Kedves, maga hamisítatlan milliommós esemete. Szeszélyes, mokaes, elszánt.

Magasabb sebességre képeselt.
— Igenis az vagyok.

— Csakhogy engem kinevetnek, ha meglátnak magával. Azt hiszik, kalandon járok.

— Hát aztán?
— Nem egészen hát aztán. Ági kisasszony, mert maga tízennyolc éves gyerek, én pedig harminchat éves aggyastán vagyok.

— Harmincat sem mutat, — mondta indulatosan. — Különben is egy tízennyolc éves lányhoz, harminchat éves férfi illik.

Ettől kezdve mindennap találkozunk. Ha dombnak mentünk, ölemben vittem fel, visszafelé fogtam a kezét, keskeny csapásokon átkaroltam.

Lassan magamba ömlesztettem fiatalosága minden duzzadó ízét.

Jó volt így, nagyon jó.
Akkor egyszer — fenn álltunk a hegytetőn — elémem állott és hátraejtette a fejét.

Megérintettem:

— Nyissa ki a szemét.
Az arca fölé hajoltam. Az ajkunk csaknem összeért.

Várta, hogy átöleljem és megcsókoljam. Elfordultam és megindultam.

— Jöjjön! — szóltam vissza.
Megrázkódott. Futni kezdett. Utána kiáltottam.

— Ági! Hova szalad? — Még gyorsabbra fogta. Egy vízmosás partján találtam meg. Zokogott.

— Miért sír?
Felugrott, letörölte a könnyeit.

— Semmi köze hozzá. Hisztérikus milliómos kisasszony vagyok és pont.

Négy vagy öt napig azért még békeségben megvoltunk. Akkor mélyen a szemembe nézett.

— Mondja, nem szeret?
Nevettem.

— Dehogynem.
— Hát akkor miért bánik így velem?

— En?
— Maga, ha szeret.

— Persze, hogy szeretem, a maga helyébe mást is szeretnék. Akármelyik tízennyolc éves, kedves, friss, anyagi teremtet.

Elvörösödött. Nem értette. Hogyan is érthette volna azt a természetességet, azt a tisztaságot és őszinteséget, amely csak egy elveszett lélekből fakadhatott.

*

Krammer felkeresett. Ünnepeles, de közvetlen volt.

— A lányom szereti önt.
— Tudom.

— Akkor vegye feleségül. Ismerem életkörülményeit és magánügyeit. Tudom, embergyűlölő és nyomászto gondokkal küzd az adósságai miatt. Fásult lélek. Mindegy. A pénz minden. Fiatalság, tettvágy, becsület, élet. Ön kitűnő és kiváló ember. Két milliót kap Ágival.

— Kévs.
Nagy szemet meresztett.

— Kévs? Hogy érti ezt?
— Két millióért nem vállalkozom arra, hogy szétzúzzak egy fiatal életet. Nem veszem el a lányát, mert boldogtalanná teszem. Ezt a gázságot pénzzel nem lehet megfizetni.

— Ön túlságosan becsületes. Ne túlozzon saját rovására. Ön előtt van még az élet.

— Mögöttem van. Mindent adhatok a lányának, csupán a fiataloságomat nem. Azt már odaadtam másoknak, a maradékot feléltém magam.

— Ezek szavak.
— Ezek tények — — — Ez az igazság. Én még mindenkit szerencsétlenné tettem.

— Frázis.
— Mindenkit kifosztottam és tönkretettem, akit szerettem.

— Azzal, hogy szerettem?
— Azzal, hogy nagyon szerettem.

Vállamra tette a kezét.
— Akkor rendben is vagyunk, a többit majd beszéljük meg Ágival.

*

Mit akarhattam volna még? — Semmit. Negyedik napja berreg állandóan a telefonom, negyedik napja verik állandóan kívülről az ajtómat. Üzenetet kaptam, Ági ideglázbán fekszik.

De hát mit tegyek? Pénzem nincs, hogy külföldre meneküljek, ha megölöm magamat, holnap reggel már nem kelhetek fel, hogy tovább szenvedjek.

Ágit semmi körülmények között nem veszem el. Fekszem. Szemem le van zárva. Képzeletem felszáll, már megint messzire járok a földtől.

Első stádium. Megyek a bankba, felvenni a főnyereményt.

Amint a szerelem nem tudnak

Amerikában mindenről statisztikát készítenek, kezdve attól, hogy egy férfi, aki 40 éven keresztül naponta beretválkozik, mennyi időt veszít el ezzel a pepecseléssel a termelő munka rovására s mi mindent lehetne csinálni az elfecsérelt energiával, — egész addig: hány gyűrű kerül évente a szennyvízsatornába a mosó- és mosogatóvízzel. A Társadalomkutató Intézet most kezünkbe került statisztikája érdekes adatokat közöl a házassálettal kapcsolatos problémákról. Kezdődik azzal, hogy a szerelmi házasságok általában nem boldogok. Minél nagyobb a szerelem, annál biztosabb az elválás, ha a házasságleket semmi más érdekközösség nem befolyásolja, hogy együtt éljenek. Száz szerelmi házasság közül hatvan válással végződik, pedig csak elemyszó, — mindössze két százalékban, tehát hatvan válás esetében nem is egészen ketten szolgáltának az együttélésre igazán sérelmezhető okot.

Mi ennek az oka? Egyszerűen az, hogy a szerelem az ember számára elviselhetetlen. Olyan méreg — mondja Weedwohl tanár, a statisztika összeállítója, — amelyből mindig nagyobb adagot kíván a szervezet. A szerelmes házasságok kételkedők, gyanakvók, nem csak magukat, hanem egymást is gyötörik. Miért? Talán valami okot szolgáltat valamelyik fél a gyanakvásra? Nem, egyáltalán nem. Olyan jók egymáshoz mindketten, olyan kedvesek, figyelmesek, gyöngédek s mégis szenvednek. A nap huszonegy órájából legalább a felét. A szerelem ugyanis az a láng, az a folyton parázsló tűz, amely mindig gyújtani akar s ha úgy érzi, hogy a másik fél kissé »kihagy«, a tűzben önmaga győtrődik. Olyan lelki feszültség a nagy szerelem, amit lehetetlen örökké elviselni. Idegesség, búskomorrá tesz s ebben az örök feszültségben »mégessé« válik. Ilyenkor azután »robban«, minden különösebb ok nélkül és megtörik, mint a fénycső, mint a szívárványszín. S azután, ha a szerelmesek vagyoniilag függetlenek, szépen megegyeznek a válásban, hogy miért, maguk sem tudják. Ha elváltak, sírnak egymás után, számontartják egymást, amíg a jótékony, mindent gyógyító idő el nem homályosítja a fájdalmas érzéseket. De nem homályosítja el egészen soha, mert aki egyszer nagyon szeretett, élete végéig visszavisszatér a színes, örökszerű kis szigetire, megáll, kiköti hajóját az emlékek messzemaradt oázisán s a lelkét megpihenteti. Nagyon szeretni tehát nem jó, illetve jó, de legjobb akkor, legszebb és legtartalmasabb, ha a szerelme csak vagy marad, édes, titkos, halk, szomorú vagy. Ha egymás karjába fonódhat a szerelem, nem lehet sokáig bírni, nem lehet örökké bírni. Legalább a válások nagy száma ezt igazolja. Weedwohl tanár figyelmeztet, hogy itt kizárólag a nagy szerelmekről van szó, tehát nem a közepesekről, a kicsikről vagy pláne az egyoldalú szerelmekről. Vannak ugyanis kis szerelmek, sőt még kisebb szerelmek. A közepes szerelmek azok, amikor a

szerelmek szívesen nyugtatják egymás kezében a kezüket, fejüket összehajlítják, de egyszerre azt mondja valamelyikük: — Jó volna valahova elmenni. Szerelem ez is, de csak közepes, kimért, kiadagolt, korrektt, kifogástalan szerelem. Meleg tőle a szív, ég tőle az arc, de a lélekben van még mellett egy kis üres tér, amibe belefér egy kis tánc, egy kis strand, egy kis életlímom: más szórakozás. A nagy szerelem minden időben teljes és maradjék talán telítettséget érez a kedves közelében, a beteltség maximumát, a teljes boldogságot. Nincs számára más vágy, nincs semmiféle üres tér a lelkében, amíg egyebek után vágyik. A közepes szerelmek a legegészségesebbek, mérsékelték, középuton-haladók s belőlük sarjad a házassélettal igaz boldogsága. A nagy szerelmek időrablók, bontók, nyugtalanítók, nem azok számára valók, akiknek más elfoglaltságuk is van, mert a nagy szerelem mindent magának követel, az ember maga is úgy él mellette, mint valami kiszolgáltatót rabszolga, mint egy ingó árnyék. A közepes szerelmekből fakad a család békéje, a család öröme, öröm gyermekben, szép lakásban, öröm a szórakozásban, öröm abban, hogy szeretünk, hogy egymáséi vagyunk. Sajnos, a szerelem nem kormányozható. Hiába akarnánk valakit jobban szeretni vagy általában nem szeretni, — nem megy. Néha ráelisan nézzük ezt vagy azt. Látjuk, hogy szép, kedves, sőt még jó is, érdemes volna nagyon szeretni, de nem tudjuk. Se nagyon, se kicsit, sehogy.

Mert vannak egészen kis szerelmek is, kisebbek, mint a közepes szerelmek, de ezek is szerelmek. Egy fokkal többek, mint a puszta, tetszés, de annyit sem érnek. Ezek a kis szerelmek, inkább játékok, gyorsan mulnak, gyorsan jönnek. Ha házasság lesz belőlük, hamar elsavanyodnak s azért rosszak, mert ezek a hirtelen lobbanók alapjában véve szerelmes természetűek s libegnek virágról virágra. A legtöbb rossz házasság a hirtelen jött, komolytalan, felgyűlésokból ered. Meglátni és megszeretni — ez nem igaz. Ez játék a tűzzel, az élettal, mások boldogságával. Több kell ahhoz, hogy két

szív összeforrjon, mint félórai ismeretség. Mert a másik vagy a tizedik félórában már észrevesszük, hogy »szerelmünk« csunyán ásit, sokat fecseg vagy keveset beszél, egyszóval felfedezzük azt a kis tüskét, ami át-szúrja a szerelmünket s már szeretnénk is futni — ha még nem késő, az ilyen szerelemtől. A kis szerelmek rendszerint azok, amikor meglepő gyorsan hangzanak el az első nagy vallomások, ezeken leghelyesebb, ha mosolyog az ember és kivárja a — végét. Az igazi szerelmet nem is szokás megvallani, az igazi szerelmet nem hallani kell, hanem megérezni. Milliő áruló jele van, melyek beszédesebbek a »legforróbb« vallomásoknál. A nagyon szerelmes ember nem is tud szerelmet vallani. Mert úgy érzi, hogy azzal, ha azt mondja, »szeretlek«, semmit sem mondott, meg sem közelítette azt a végtelen ragaszkodást, melyet a lelkében érez. Inkább nem szól semmit.

Vannak egyoldalú szerelmek is. Olyanok, amikor csak az egyik fél szereti a másikat, a másik csak statisztál ebben a szerelemben. Mutatja, mi-meli, hogy ő is szeret, mert így kívánják az érdekei, vagy szálaból statisztál. Miért rontsa el a boldogságot a másiknak, aki őt szereti, — maga azonban annál boldogtalanabb. Nem mutatja, de mindenki látja. Az egyoldalú szerelmek elviselhetőbbek akkor, ha a férfi az egyoldalú szerelmes. Ninesenek olyan finom érzékei, mint a nőnek s kevésbé veszi észre, ha nem talál viszontszerelmre. A nő, a feleség, egy kis gyöngéd simogatással, figyelmességgel el tudja hitetni a szerelmes férfivel, hogy ő is szereti, viszont a nővel ilyesmit soha nem lehet elhiteni. A nő mindig tudja, hányadán áll a szerelemmel, nem lehet félrevezetni. Biztosabban megérez, mint a szeizmográf a földrengést. Legfeljebb nem szól, tűr, hallgat és — szenved. Ezért van, hogy azok a házasságok is boldogok, melyekben csak a férfi a szerelmes fél. S miután a társadalmi rend az, hogy a házasságkötés kulcsa a férfi kezében van, nines semmi meglepő az alábbi statisztikai adatokban sem. E szerint 1000 házasságkötésnél 300 esetben csak a férfi szerelmes, ötven esetben csak a nő, 300 esetben kölcsönös közepesen szeretik egymást, száz esetben kölcsönösen kicsit szeretik egymást — éppen csak tetszenek egymásnak, 200 esetben kötnék érdekházasságot, ahol az egyik fél részéről nincs nemmi vonzalom s mindössze ötven azoknak a házasságoknak a száma, amelyet az úgynevezett kölcsönös nagy szerelem hoz létre. Az érdek-házasságok: zörejmentesek, mert a házastársak »elnézők« egymás iránt; ahol csak a férfi szerelmes, azok a házasságok is boldogok s boldogok végül a kölcsönös közepes szerelmen felépülő házasságok. Boldogtalan házasság, melyben csak a nő szeret, boldogtalanok az elharmadított, játékos kis szerelmek születte házasságok, ami — hál' Istennek, igen kevés van.

Amint tehát látjuk, mindenben legjobb a közepűt, a kölcsönös, de nem túlságosan lobogó vonzalmak, de — amint a statisztika mutatja, — egyáltalán nem ártalmas a házasságra, ha csak a férfi szerelmes. Az a gyöngéd-ség, figyelem, odaadó rajongás, ami ebből a férfiszerelemből fakad, boldogabb teszi az asszonykát, sokkal boldogabbá, mintha a helyzet fordított volna.

Nagy Dániel

A GYERMEK

Totyog ide, totyog oda
S börtöne lett már a szoba.
Börtöne már, olyan mint a
Madárkának a kalitka.

Addig pityeg, míg az anyja
Kifogdi az udvarra.
Aztán futna, elszaladna,
De csak gurul, mint a labda.

Nevetik is körbe állva:
— Minek vágyik szabadságra,
Hogyha minden kis göröngyön
Felgurulhat szegény rögtön...

De bíz azért legény ő már,
Nem sír, nem ri, maga föláll...
Es ha kedve szottyán rája,
Kavicsot dob az utcára.

Kavicsot dob, aztán nevet,
Ha eltalál egy szekeret.
Igy lépeget, míg az idő
Szárnya alól szépen kinő.

Lombosodik végtelenbe,
Mint a csillagszemű este.
Es szívünkön szeliden ég
Ez a legszebb gyermek-émlék.

De majd akkor sem feledjük,
Ha portestünk sírba teszük.
S világlunk csillag ezren,
Hogy a gyermek el ne essen.

TABOR ISTVAN

Akkoriban egészen furesa volt az élet. Nem volt kedvem cigarettára gyújtani, a fűsőt mélyen mellreszívni nem akartam, érdekes regények, gyönyörű versek nem érdekelték és a legkívánatosabb nőre sem tudtam vágyakozó szemmel nézni, pedig már három napja égy falatot sem ettem.

Éhes voltam. Fehér, puha, tömör, nyílt arcú kegyerekre gondoltam, amikbe mérhetetlen nagyokat lehet harapni, sóra gondoltam és friss, hideg, tiszta vízre, aztán kegyerre megint. Húsról már álmodni sem mertem.

Fontoskodva siettem a newyorki Second Avenuen, mert már későre járt az idő és az amerikai rendőrök könyörtelenül megszólják a céltalanul bolygókat. Persze, aki siet, az más, annak dolga van, az csak hasznos tagja lehet a társadalomnak.

Már boldogan hazamentem volna régen, de a tapasztalat azt mutatta, hogy a háziasszonyok néha éjféltánig is várnak érthetetlen mohósággal és haláttalan konok-sággal a gyanútlanul megérkező lakóra, aki aludni megy haza és nem azért, hogy házbérgondokkal zaklassák.

Szobám kicsi volt, magasan feküdt, alatta dübörgött a vasút, ami olosóbbá tette a bért, a drága láрма miatt. Az olosóság-hoz az is hozzájárult, hogy ablak nem volt a szobában, csak egy szellőztető lyuk a fejem felett, spárpa lögött le az ágyig és ha a lakó, ügyes mozdulattal lábára esavarta a zsinórt, kellő gyakorlattal aludni és szellőztetni is lehetett egyszerre. Széles Amerikában nem akadt ember, aki elnéss kis szerkezet segítségével megrögzítette volna ezt a szellőztető készüléket.

Szerencsére ezen az éjszakán a rögzítés sem jelentett volna sokat, mert havazott és a szellőztetőn keresztül a puha hó is útál talált az ilyen padlásszobába, ami csak zavarta az embert álmában. Mindenki tudja, hogy a híres, szép, fehér hó, csak szánkázásra, rődlízásra, meg ilyen sportdolgokra jó, alvásnál semmi haszna.

Az éhség idegesített, a sietés untatott, előfászlott és alig tudtam megvizsgálni magamat.

Fiatal pár jött szembe velem, izgatottan tárgyaltak valamit és hallottam, amint a férfi mondta:

... de az mégis csak sok, hogy te ilyenmit mondj Tommynek, Hildáról, aki tisztességes nő és...

Szerencsére a többit nem hallottam, mert elmentek mellettem, de már a Hildáról éreztem, hogy a kezem öklöbbszorul és erőszakkal tartottam magam vissza, hogy az ismeretlen úr arcába ne vágjak, annyira felizgatott az eset.

Micsoda ostobaság! Két érdekel Hilda! Ahelyett, hogy vinné a nőt és bemennének valami jó vendéglőbe, vacsorázni. Enni kell, uram, ha éhes az ember és nem ostoba pletykák után szaladgálni! De nem vertem meg, szerencsére nagyon gyenge voltam, menjenek útjukra, majd csak megveri őket az Isten valahogy.

Éjfélt után két óra múlt. Már dideregtem a hidegtől és gőzölgő, forró kávéra gondoltam. Mennyi ilyen forró kávé van a világon! Na, hagyjuk ezt.

Óvaosan mentem fel a szobámba, halkán, mert az ilyen amerikai háziasszonyoknak olyan hallásuk van, mint volt szegény Stradivariusnak annak idején. Próbálom nyitni az ajtót, kis kulcsommal, nem megy. Mialatt esendben, motozok a sötétben, az alattam levő emeleten hirtelen kigyulladt a villany. Ekkor vettem csak észre a fényben, hogy szobám kívülről volt bezárva, hatalmas lakattal. Így jár az, aki belekér nem fizet házbért. Ez a lakat — ismerjük már ezt a trükköt — csak azért van itt, hogy be ne mehessen a szobámba lefeküdni. A háziasszonyok ostobasága végtelen. Most jobb neki, hogy ott van az üres

szobában a megvetett ágy, felette a szellőztető és én mehetek vissza az utcára, sietni.

Azt tudhatná, hogy pénzt úgysem kap. Nem vagyok zsugori és hetj két dollár nem sok, tudjuk, de nem takarékoságból nem fizetek neked, te szerencsétlen asszony, hanem azért, mert nincs. Láod, hogy éhes vagyok, mint egy fenevad, mit gondolsz, szórakozásból koplakok, mint valami fakir, hogy megőrizem az alakomat!

Na, mindegy. Visszamentem az utcára, sietni.

Fáradtan, lassan siettem a Tizennegyedik-utca felé és alig vártam, hogy visszafordulhassak. Az u'ca sarkán, hirtelen elém állott egy fiatalember. Szép, szőke, jóalakú, izmos fú volt. Mit akarhat tőlem? Már mondta is:

— Koldus vagyok. Adjon egy dime-ot. Egy dime. Tíz cent, kávé és zsenlye ára. Az éhség néha idegessé teszi az embert:

— Uram! Harmadik napja nem ettem, nincs állásom, nincs pénzem és éppen most rúgtak ki a szobámból. Nem szégyelli magát, engem megszólítani, amikor rajtam kívül még nyolcemillió ember szaladgál New-Yorkban! Inkább maga adhatna nekem valamit, mert hihetetlenül éhes vagyok és koldulni sem tanítottak.

— No, nem baj. Ideénezen! — mondta a koldus és ügyes mozdulattal felémfordította bő zsebét, amiben gyönyörű, élő dollárok, ötvencentesek, quarterek, elegáns, esinos, lapos tízencentesek, kővér, vidám nikkelpénzek mosolygáltak rám. — Na, vegyem magának, — biztatott atyai barátom, mosolyogva meghökkenésemem, hogy nem tudtam a pénzhez hozzányulni.

De a koldus konok ember volt, nemhiába vitte is valamire az életben. Belémkarolt, elhagyva az üzletét és vitt a közelj kis lunch room felé. Leültünk és a barátom kávért rendelt, szendvicseket. Ettem lelkesen, barátom pedig beszélt:

— Látom, még kezdő. Sohase szégyelje magát. Szép mesterség a miénk. Csak ne-

SZÉP

SZÓKE

KOLDUS

hezen kell dolgozni és ismerni kell az embereket. Nem szabad aláztosnak lenni. Nyitlan és bátran kell kérni. Annak jó, aki adhat, mert aki ad, az mind szerencsés. Sokat kell dolgozni, de megéri. Tavaszra ismét szőkeket találtam ki. Fekete szeművel fogok dolgozni és ezt mondom majd: Tavasz van és én vak vagyok. Ügyes, mi? Dölni fog a pénz. Na de most ez nem fontos. Adok pénzt magának, hogy legalább egy hétre kifizethesse a szobáját és új életet kezdhesen.

A kínzó éhség már elmúlt és rémülten néztem a szőke koldusra, aki maga volt a derű, a megtévesztett optimizmus, a gazdagság, a esoda. Egy koldus. Mentegetődzve mondtam:

— Igazán, nagyon köszönöm a kedvességét, de pénzt nem fogadhatok el magától, mert...

A szőke koldus nevetett, de nem volt vidámság a tekintetében:

— Ugy-e, megrekedt itt a »mert«-nél, mert senki sem tudná befejezni a mondatot. Hagyja el ezt a gyerekes szemérmét, ezt a gögőt, amit csak gazdag emberek engedhetnek meg maguknak. Magából nem lesz jó koldus soha, de fogadja el tőlem ezt a tízest, ennyi pénzzel mehet máshova is lakni és biztosan talál valami munkát egy-két nap alatt. Egy cent nélkül még nyomorogni sem lehet, higgyen nekem, én okosabb vagyok és több tapasztalatom van, mint magának.

A tíz dollár hallatára elszédültem az örömtől, bár tudtam, hogy ez nincs, ez nem lehet, csak álmodom az egészet és különben is, csak nem fogadhatok el pénzt egy egyszerű koldustól? A szőke koldus hangja most átütöztetett, ahogy folytatla és erőszakkal benyomta a pénzt kabátom zsebébe:

— Jót tesz vele, ostoba ember, nem érti, hogy a koldusnak is jólesik, hogy az örökös kérés helyett egyszer, végre adhat is! Aini sokkal jobb, mint elfogadni. Nem akarja megérteni, hogy nekem éppen olyan szükségem van magára, mint magának erre a kis pénzre! Ha fáj elfogadni, hát vegye el kölcsön. Majd megadja, ha lesz.

Ez kicsit megnyugtatót:
— De hol látom meg magát? Hiszen a címét sem tudom.

— Én sem tudom a magáét, most mégia megadtam egy tartozásomat, ami már nagyon kínzott. Ha lát valakit, aki szegényebb magánál, akinek szüksége van arra a pénzre, vagy talán csak egy jó szóra, egy biztatásra, az a valaki én leszek. Annak adja majd meg, amivel tartozik nekem és minden embernek, aki bajban van. No, de mennem kell vissza, dolgozni, mert mulik az idő. Hát Isten áldja meg.

A szőke koldus eltűnt és én ottmaradtam a kis kocsmában, a vagyonommal. Nagyon gazdagnak éreztem magam. Akkor nem volt nálam gazdagabb ember egész New-Yorkban. Az adósságomat azóta szorgalmasan törlesztgetem.

Jó hangulatban

süt és főz,
a kritikus napokon is,
hála a

Pyramidon

TABLETTÁKNAK

MEXIKÓI TRAGÉDIA

1943 június 19-én mult 76 éve, hogy egy nagyravágyó asszony hatalmi mámoret és egetostromló álmai halált hoztak egy olyan uralkodóra, akit nem

meszive, kulturált izlése és bátor férfiasága méltóvá tettek volna a világ bármely trónjának boldog birtoklására. Ferenc József öccse, Miksa császár volt ez a szerencsétlen áldozat, aki Mexikó első és utolsó császáráként csúfos halállal fizetett rövid és végtelen izgalmakkal telt diadalmáért. 1864 júniusában érkezett meg tündöklő szépségű feleségével új birodalmába és 1867 júniusában ugyanaz a hajó, amely partra tette őket, már csak holttestét szállíthatta vissza az óhazába. Lezárult a császárságról szóló rövid és boldog álom. Mexikó trónján nem ült soha többé idegen uralkodó...

Miksa császár vállalkozása egyike volt a történelem legelszántabb és legveszélyesebb királyi kalandjainak. Még ha a szerencse kedvezett volna is neki, a próbálkozás csak rosszul végződhetett volna, ugyanis ez a rendkívül tehetséges, roppant kultúrált főherceg semmiképpen sem lehetett elég erőskezű ahhoz, hogy egy lázadásoktól, polgári háborúktól és ellenséges támadásoktól felzaklatott országot kellőképpen pacifizáljon és a villongó pártokat egymással kibékítse.

Romantikus és költői szerelem volt az, amely I. Lipót belga király csodaszép és a kellelénél ambiciózusabb egyetlen leányát, Saroltát az osztrák-magyar monarchia teljhatalmú urának öccséhez kötötte. A fiatal főherceg házassága előtt sokat utazott, tanult és nagyszerű műkincsgyűjteményt szerzett, melyet az adriai tengeren épült pompás kastélyában, Miramareban tartott. Ezt a gyűjteményt nézte meg Sarolta édesanyjával, amikor Miksával megismerkedett és a fiatalok azonnal egymásba szerettek. A főhercegnek semmiféle esélye nem volt a trónra, melyet bátyja, Ferenc József foglalt el, így hát eredetileg minden ambícióját és tehetségét műkincseire fordította. Fiatal felesége azonban, aki már otthon belekóstolt az udvari élet ceremóniáinak bódító szépségébe, nem tudott belenyugodni abba, hogy királylány léte a bécsi udvarnál második, sőt annál is kisebb szerepet töltsön be. Tündökölni és uralkodni akart, követeket fogadni, fényes bálakat rendezni és egy császári háztartás élén központként, irányító fejedelmeként állni. Mennyet és poklot megmozdított, hogy férjét, aki legszívesebben tudományának és feleségének élt, előretolhatta, lehetőleg él-pozícióba juttassa. Diplomátákkal levelezett, rokonokkal üzengetett és lassacskán nem volt Európának olyan királyi udvara, ahol az anyagtelkintetű Saroltának egy-egy híve ne intrikált volna az ő érdekében...

Végre ültött a várva-várt és oly jól előkészített óra. III. Napoleon, a franciák császára felajánlotta a 31 éves Miksának Mexikó császári trónját és a fiatal főherceg azonnal tudta, hogy ez az ajánlat nem csupán csábító, hanem fölöttébb veszélyes is. A mexikói küldöttségnek, amely megjelent előtte és Sarolta előtt, hogy a polgárháborúktól szétszakított ország koronáját átnyújtsa nekik, kijelentette, hogy csak az esetben fogadja el azt, ha az egész nép egyöntetűleg óhajlja őt uralkodójának. Azonban Napoleon mindenáron biztosítani akarta magának a Mexikó feletti indirekt kontrollt, mivel így a rendkívül gazdag és termékeny ország igen értékes gyarmatává válhatna Franciaországnak. Helyt adott hát Miksa kívánságának, még pedig oly módon, hogy népszavazást rendezett Mexikónak a franciák által megszállott részein, ahol aztán a nép a francia katonák bajonettjeinek hatása alatt az osztrák főhercegre szavazott. Miksának és Saroltának sejtelmük sem volt, hogy mi történik a kulisszák mögött. Honnan tudhatták volna, hogy az a pár előkező arisztokrata, aki másodsor is áthajózott Európába a koronát nekik felajánlani, nem más, mint közönséges kalandor, akiket a franciák béreltek fel? Boldogan és bizakodva indultak most már útnak a »Novará-ne«, hogy Vera Cruzban elfoglalják azt a trónt, amely Saroltának álmai beteljesülését, Miksának pedig béke lehetőségeket és a pacifizálás híu ábrándját ígerte...

Nem tudták, hogy milyen hatalmas, kárlehetetlen ellenfél, milyen tisztalelkű és fanatikus politikus várja őket új hazájukban. Benito Juarez, a ravasz, okos peon, szegény és elnyomott indián szülők gyermeke. Miksának és Saroltának csodálatos fogad-

atásban volt részük. Az utcákszélén éljenző és lelkesedő tömeg állt, de az okos asszony csalhatatlan szeme azonnal észrevette, hogy a házak ablakai csukva, a redőnyök leeresztve, a kapuk előtt nem áll senki és a falakra mindenütt, ahol hintójuk elhaladt, »Evviva Juarez van festve. Megborzadva simul férjéhez és először üli meg lelkét a halál dermesztő árnyéka. A császár azonban bizakodva mosolyog, megöleli és megnyugtatja. Ők ketten békét, nyugalmat, jólétet hoznak — ez a bizonyára derék és szabadságszerető nép pedig másképp, mint szeretettel, nem is övezheti majd őket...

Sarolta csakhamar elemében érezte magát. Óriási udvartartást rendezett be magának és mindenképpen utánolni igyekezett a legfényesebb európai udvarok stílusát. Még állandó operatársulatot is szervezett Mexikóban, ahol a császárral együtt gyakran megjelent. Az előadásokat rendszerint fényes estélyek követték, melyeken az ország arisztokráciája és a magas klérus találtakoztak a társulat művészeivel. Sarolta maga is, aki korának egyik legjobb zongoristája volt, ilyenkor mindég előadott egy-két darabot. Egy ilyen estély után egyszer a császárné büszkén írta egyik barátnőjének Belgiumba:

»Nem volt éppen ugyanolyan, mint Párizsban, a Tuillériákban. de ez a vad és tropikus ország még szebbé és művészeibbé tette ezt a színes fogadást...«

A csillogó kulisszák mögött azonban borzalmas játék készült. Juarez, aki mint kecskepásztor kezdte, mint ügyvéd folytatta, majd helytartó, igazságügyminiszter és végül köztársasági elnök volt, lassacskán az egész országot fellázította Miksa ellen. Az amerikai polgárháború befejeződött és a győzedelmes Észak nem ismerte el Miksát uralkodónak. A szenátus megüzente III. Napoleonnak, hogy »Amerika az amerikaiak és nem tűrik tovább a francia csapatokat.« Napoleon nem mert szembeállni és rövid meggondolás után feláldozta Miksát. Vitát kezdett vele valamilyen lényegtelen anyagi kérdés körül és amikor kenyértörésre került a sor, csapatait visszavonta és otthagya a fiatal császárt az összeköszőkővők prédájában.

A kétségbeesett Sarolta ekkor elhatározta, hogy személyesen könyörög III. Napoleonnak, küldjön újra csapatokat és ne hagyja el férjét, akit ő maga segített a trónra. Két barátja kíséretében Párizsba utazott, ahol a francia császár ridegen, sőt majdnem udvariatlanul utasította el. A büszkeségében megtört asszony most egyik uralkodótól a másikig futott segítségért, de mindenütt zárt ajtókra talált.

Miksa egyedül maradt. 70 napig állt ellen 2000 katonájával a Mexikót körülzáró lázadóknak. Árulás útján győzték le, két tábornoka, Ostiveros és Lopez vezették be éjnek idején az ellenséges csapatokat a fővárosba. Fejenként 20.000 dollárt kaptak Juarezától a császár fejéért. Június 19-én reggel 7 órakor Miksát két híu generálisával, Miramon-nal és Meyá-val együtt golyó által kivégezték. A császár kezét fogott az összes itéletvégrehajtó katonákkal és mindnyájukat megajándékozta egy arannyal. Felnyitotta zubbonyát, szívére mutatott és azt mondta: »Célozzatok jól, fiúk és löjjetek a szívem közepébe.« Majd levette sapkáját és megtörlöte homlokát zsebkendőjével. Inasának megparancsolta, hogy ezt a két emléktárgyat küldjék el édesanyjának, Zsóliának, a bécsi Burgba...

Sarolta, aki Európában tudta meg férje szörnyű halálát, a lelkiismeretfurdalás és rettenetes bánat következtében pár héten belül megőrült. Különböző szanatóriumokban élt egészen 1936-ig, amikor is Spanyolországban végre megváltotta a halál.

A szerencsétlen császár utolsó szavai: »Remélem, én vagyok az utolsó férfi, akinek vére ezért a boldogtalan országért hull, nem váltak valóra. Rengeteg vér folyt azóta Mexikóban, de soha többé európai uralkodó nem próbált a »Tollas Kigyó« országának belügyeibe avatkozni. Miksa és Sarolta voltak az első és bizonyára utolsó idegen császárai ennek a függetlenségéhez fanatikus ragaszkodó országnak...

JUHÁSZ ANDOR

BARÁTH ZSUZSÁNNA

REGÉNY I RTA: Gyomay György

A Mézes-dűlőn: kényelmes kocogással hadad két ló egy sárga kocsival a határ felé. Elöl ül a béres. Ő a parádkocsis. Legalább is arra mutat az a rendkívüli eset, hogy a képe szörnyű tisztára van mosva és a keze sem feketé a retektől.

Hátul a bőrülésen Rébik Polla nevezetű tanyai asszony ül. Egyedül, mint valami kegyetlen nagy úr. Csúnya szelek nyargalásznak már így öszszületés idején a tanyák sík földjén, azért Rébik Pollától nem sok látszik. Egy nagykendő, egy csomó szoknya, meg egy gömbölyű, piros arc. Hanem ez az arc valami különös és rendkívüli. Gőgösen néz le az út mellett néha elhaladó emberekre. Telefontokodással és titokzatsággal. Mintha csak mondaná: álmódjátok-e ugyan ti szerencsétlen valakik, hogy micsoda ünnepélyes és kiváló dologban járok én most itten? Álmódjátok-e, hogy hova megyek? És legfőként, hogy miért megyek?

A komoly magyarok egy pillantásra sem méltatják a mellettük elesőrpöplős kocsi. Látnák, öregasszony ül rajta, hát még a fejüket is elfordítják.

A közeli tanyák asszonynepei már nagyobb gondba esnek a tovarobogó kocsi láttára.

— Hová mehet Rébik Polla? — kérdezik gyanakodva és kiállnak a ház megre. Onnan szemmel lehet tartani egész kényelmesen, kinek a tanyájába fordul be a gyanús kocsi és akkor a többi már nem titok. Természetesen az már előre megállapításba vétetik, hogy Rébik Polla valami ravasz dologban törekedik, mert ahol ő megjelenik, ott mindig történik valami, ami hetekig anyagot ad a különféle szóbeszédre.

Most még titokzatosabbá teszi az esetet az, hogy a kocsi a Kása Őrzi tanyájának irányában megáll az úton és Kása Őrzi ünnepelőbe öltözve, kilibeg és méltóságosabban felül Rébik Polla mellé a bőrülésre.

A leskelődőknek ráncba szalad a homlokuk erre a látásra. Mert tudomására van már az összes népségnek, hogy az egész határban ez a két asszony a legrojtosabb száju pletykáló. Két félelmetes hatalom. Ismernek mindenkit. Tudnak mindent. Leginkább persze, a rosszat. Apróan ismerik minden lány udvarlásának körülményeit.

Ismerik a szeretőik számítását, a lányelhagyások okait. Szóval-szóra tudják, hogy melyik legény mit mesélt legutóbb a lányoknak. Ismerik a családokban előforduló esinosabb eseményeket ötven esztendőre visszamenőleg. Idézni tudják bármikor a veszekedéseket, családi összerágásokat. Fejéből tudják a határbeli lányok születési éveinek számát. Mindről tudják, milyen napon keresztelték. Szóval, tudnak mindent, amit egy iskolázatlan tanyai asszonyféle tudhat. Mindezekhez ráadásul van akkora szájuk, hogy kiállításra mehetnének vele. Napokig képek társalogni egyfolytában, olyan ordítással és sikítással hogy majd

meghasad tőle a dobhártya. Most is, egyszerre beszélnek a kocsin mind a ketten. Közben hadonásznak. Sikítanak, Titokzatosan összehajolnak. Egy-más fülebe súgnak de ordítva. Olykor rejtelmesen visszafordulnak és figyelik, lesik-e ugyan a tanyabeliek őket? Mikor észreveszik a fehér falak mellett elővillanó piros, meg kék kendőket, boldog melegegédéssel vetik hátukat a bőrülés támasztójának és a gyönyörtől csordultag telt szívvel élvezik titokzatos utazásuk izgalmait.

— De sokan lesnek — mondja kacagva Rébik Polla és elmereng. Egy göndörszörű süldő, egy értelmes, gömbölyű süldő képe jelenik meg előtte, akiből a tej hízó lesz és amit ezért az utazásért ígért az a bizonyos illető asszony, névről Köblös Andrásné.

— Köblös Andrásné, Köblös András — hajtogatja ütemesen a zörgő kerékkel és arra gondol, lesz-e abból a süldőből valami.

— Lesz hát — feleli magának. — Az enyém lesz a süldő. Akárhogy fordul is a sor, nem engedem.

Egy pillanatra elkomorul. Valami eszébe vágódik.

— Mi lesz, ha nem sikerül a dolog?

— Sikerülni kell neki — teszi utána határozottan. S a kocsi zörgése és Kása Őrzi hangos szavai közben elgondolkozik.

Hogys kezdődött csak ez az egész ipar? Megvan. Ott kezdődött a dűlőn, mikor Köblös Andrásné megfogta. Hogyhát ő már beteg is, koros is, nem bírja a munkát. Segítség kellene a tanyába, de sűrűsen. Olyan, aki tud fejni, mosni, sütni. Ezért a gyereket, mármint Köblös András valóságosan meg kéne házasítani. Elég idős már hozzá. Azt is kimondta Köblös Andrásné azon a bizonyos megbeszélésen, hogy látott ő a múltkoriban a piacon egy lányt.

Az öreg Baráth János lánya volt az illető. Névről Baráth Zsuzsánna. Igaz, hogy csak úgy oldalvást látszott, de igen megfélemlenek mutatkozott. Hátha ezzel a Zsuzsánnával ki lehetne valahogy egyezni, akkor már lehetne is a lakzíról szaválni, mentől előbb.

Neki egy ránc se mozdult meg a homlokán erre a bizalmas vallomásra.

— Leginkább ismeri a fiad a lányt?

— huzogatta a szoknyáját.

— Még a nevit sem hallotta.

— Mit adsz, ha megkérem? — kérdezte ő erre olyan fahangon, mintha csak azt mondta volna: mit kapok, ha behalagok a boltba és megkérdem, hogy egy méter kapucnakvaló.

— Ha megkérd a lányt, kapsz egy jóképű süldőt — ajánlotta fel a tisztelt díjat habozás nélkül Köblös Andrásné.

— Akkor már csinálthatod is a fiadnak a vőlegényi csizmát — mondta ő erre önézetesen és kitűzte a határidőt is. — Két hét múlva itt leszek a válasszal.

— Hamarább nem lehetne? — sürgette Köblös Andrásné.

— Nem ám, jó asszony. Nem megy egy lánynak a megkérése olyan egyszerűen, ahogy te gondold. Sok mindenféle intézetet kell előre csinálni, ha biztosra akar menni az emberfia — felelte kitanító hangon ő és már sietett is haza, hogy minél előbb hozzákezdhesen Baráth Zsuzsánna irányában az intézetekhez.

Ezek közül a legfontosabb a helyzet kitudakolása volt. Vagyis az, hogy a sok Baráth közül melyik a János, akinek Zsuzsánna nevezetű gyengehadjon lánya van. Hol is létezik a tanyája?

Hogy áll a háztája, mármint a lányokra értendőleg. Hány gyereke van? Hét, vagy csak egy? Mert ez is sokat számít ám. És ami a legeslegfontosabb, mekkora a vagyona?

Néhány nap múlva, hosszas kérdégetések után kiderült, hogy a Baráth János tanyája kint van az ugarban, a Mézes-dűlőn. A gazda jó, magabíró ember, Zsuzsánna pedig fiatal és egyedüli maglány, merthogy a testvérét két esztendője eltemették. Amúgy elég idős a lány. Tizenkilec éves. Szemre megjárja. Nem is a legszebb, nem is a legesnyább. Az anyja nagy, szájas asszony. A lányára szörnyen büszke. Azt tartja, hogy az összes világon az a legelső. Szóval szépen kitudodott rólok minden, mint a parancsolat.

Ezek után megindult a komoly intézkedés. Persze, nem nyíltan, hanem csak úgy melleleg, egy megfizetett asszony alakjában.

Ez a becsületes asszony két pengőért már másnap kiballagott Baráth Jánosékhöz. Beállított a lányosházhoz, mintha eladó kukoricát keresne. Közben elbeszélgetett mindenféléről sokáig. És egyszer, mintha nem is érdekelné, nagyajtatatosan megkérdezte Zsuzsánna:

— Hány éves vagy, lelkemszívem?

— Tizenkilenc.

— Oszd meg mindig lány vagy, lelkemgalambom?

— Az — pirult el Zsuzsánna.

— Mért nem mégy már férjhez? Nagyon kikoptatja már a pántlika a hátadat. Vagy nem kellesz senkinek?

— Ne fájtassa az a maga fejét — nézett mérgesen a lány.

— Nem is fájtja, egyem a szíved. Csak anyádat sajnálom, hogy a nyakára vénülsz. Ilyen idős korunkban mi már rég asszonyok voltunk — kárálta sebesen az öregasszony és fontoskodó képpel magyarázni kezdett.

— Tudok ám egy neked való, csendes, jó embert.

— Kit? — kottyanított közbe erélyesen Baráth Jánosé.

— Egy illetőt. Egy nagyon jóállású fiatal, Mündössze harmincöt éves, de nagyon jól bírja magát. Özvegy szegény. Csudajó felesége volt. Három kiscsaládja van. Már aki árva. De van ám oszt őt hold földje, meg rendez tanyája.

(Folytatjuk)

A pacsirta

IRTA: Komakirszu de Nohara

Ekkor a közönség, mely eddig elbűvölten figyelt, ujjongva tapsolt és virágos árasztotta el a színpadot, a szereplőknek újra meg újra meg kellett jelenniük. Az ünnepi lármába beleharsogott egy hang: — Bob Martin!

A férfi határozottan kijelentette: — az, Bob Martin! — és mintha valami tolná a páholy pereméhez, letépje fejéről a kötetést és megmutatná arcát az embereknek. De azután meggondolta magát, mosolygott és visszault a helyére.

A közönség kíváncsisága nem elégülhetett ki. Lassan ürült ki a nézőtér.

Sajnálta, hogy nem vehet gépkocsit, hogy nem viheti Floyt vacsorázní. Mert igaz, hogy örült megalált énjének, műve sikerének, de mégis csak ezt a leányt szerette, szereti és tudta, hogy az öröme csak azért ilyen nagy, mert remélhet; hogy ezt majd megosztja vele.

Másnap vasárnap volt, Bob korán kelt.

— Floy, tudja, hogy nincsen semmi ezen az égvilágon, hogy azelőtt volt-e valamim, azt nem tudom. Előlről kell kezdenem az egészet és ez nem könnyű. Ezért megkérdezem magát, Floy, mielőtt elválnánk, várna-e reám néhány esztendőig és lenne-e a feleségem... amint vittem valamire?

Floy majdhogya fel nem zokogott örömben: — Óh, igen, igen, vární fogok.

Később így szólt Bob: — De azért van egy feltételem, kedves és pedig: hogy ma is elmegyünk az Operába.

— De hiszen ma megint a Pacsirtát adják?!

— Nem néznéd meg még egyszer?

*

Este taxin állított a ház elé Floyért, hogy elvigye a színházba.

Azután minden úgy történt, ahogyan ezt Bob megalmodta. Floy előrehajolva ült és mintha álmodoznék. Bob viszont éber volt.

Fölszendült a nyitány. Floy izgatottan hallotta, hogy Bob a háta mögött nagyot nevet. A leány halkán rendreutasította, erre Bob elkapta a kezét és megszorította.

— Mondd, kérlek, mi lett?! — szólt rá a szünetben.

— Bocsás meg, Floy — mondta a férfi, de csak kisideig maradt csöndben.

Igy ment ez felvonásról-felvonásra. És Bob egyre sottogta:

— Ugy-e, hogy szép, Floy?

— Gyönyörű, édesem — felelte Floy.

Erre Bob megint csak nevetett.

Amikor a függöny utójára csapódott össze, a közönség tombolásba tört ki. Csak egyet lehetett hallani: — Bob Martin!... Bob Martin!

Engedte tombolni a vihart, de mikor érezte, hogy gyöngül a láрма, a páholy pereméhez lépett, kihajolt és meghajolt.

Valaki elköltözte: — Ott van: Bob Martin! — Mire a földszint dobogni kezdett, a nyílt színpadról integettek feléje, a zenekar tuszt húzott.

Floy kábult volt, elfelejtette, hogy ki is ez a Bob Martin, azt is, hogy mi közük van egymáshoz, azt is, hogy ki ő és mindazt, ami eddig velük történt. Látta, amint Bob Martin megjelenik a színpadon, megvárza a hős kezét és kézcsokkal köszönti a hősnőt.

Erre föleszmélt. Ő is tapsolt, kihajolt páholyából és elkapta kacagó arcának egy pillantását. Boldog volt. Bob fölített neki. Erre a közönség feléje fordult, tapsolták, mire ugyancsak zavartan kisetett a páholyból.

Bob elvezette őt egy mellékkijárathoz. Gépkocsi várt ott rájuk.

Azután elhajtattak...

Floy hazajött az iródból, mindig hozott valamit jó falatot.

Egy reggelen a férfi azt mondta:

— Ez így nem megy tovább, Floy! Most már valahogyan mégis csak talpraálltam, utána kell nézmem valami munkának... és különben is adósa vagyok!...

Ezzel kiment a szobából.

Este, amikor találkoztak, mindegyikük kezében volt egy papírlap. A férfi zavartan mosolygott:

— Nagyon könnyelmű voltam. Kabátom zsebében ötven frankot találtam, ezen két jegyet vettem az Operába. Holnap szombat és úgy véltem, hogy búcsúzóra, Floy...

Ekkor a leány megalmodta neki a maga papírlapját: fölmondta neki, mert elhanyagolta a munkáját.

— Buta dolog! De most ne gondoljunk ezzel. Mit adnak?

— Magam sem tudom. Arramenet látam, hogy az emberek tolonganak a pénztárnál, erre megkerem valakit, hogy vegyen nekem is két jegyet.

— De hiszen itt az újság — és Floy fellapozta. Bemutató és a dalm címé „L'Alouette"... a pacsirta.

— A pacsirta? — figyelt fel a férfi.

— Az. Miért kérdi ilyen furcsán?

— Tudom is én, de... nem gondol egy égszínké napra, kopár magaslattal, csak fű van ott és magasan a levegőben egy pacsirta küzd a fényvel és énekel, kis szíve minden erejével és a távolban talán fenyők sottognak...

— Szépen mondta... És igazán, az ember erre gondol.

*

Másnap este az Operában. Floy valóban elfelejtette minden baját. Meghatóan szép volt kipírult arcátval.

A férfi hátrahajolt a páholy homályába. Fölszendült a nyitány. Floy érezte, amint a férfi keze belekapaszkodik a szék hátába. Amikor elhallgatott a zene és elült a taps és a nézőtér újra fényárban tűndökölt, Floy hátrafordult és kérdésen nézett rá:

— Magát mi leli? Rémes, milyen rossz színdben van!

Valóban olyan fehér volt, mint homlokán a kötés.

— Bocsásjon meg, Floy, de valami megalapított... Ez a muzsika... de most figyeljen kérem, ha a függöny fölmege: nem lesz szó egy énekesnőről, aki felszáll a magasba és vész és vihar ellen énekel? És aki valahányszor azt hiszi, hogy elérte művészetének tetejét, áldozata lesz férfiaknak. Mig végül valaki felismeri és igazán megszereti.

— Látta már ezt a darabot?

— Nem én, hiszen ma adják elő először. Kérem, Floy, figyeljen. Így kezdődik: Falusi táj, jegenyék, két ég. A szabadban istentisztelet. Dorothy, a pacsirta énekel az oltárnál. Amikor fölmege a függöny, az első szavak ezek: „Dorothy, nem örvendeztetné meg egy dallal a Jóistent?”

*

A nézőtér elsötétült. A függöny felsuhan. Falusi táj, jegenyék, hívők serege. A lelkes énekel. Azután a pacsirta. A szél hajladoztatja a jegenyéket. Lábujjegyre áll, lehúzza a szemét, a hangja cseng.

A férfi izgatottan sottogta: — Most ez és ez következik! Egészen végig, amikor az énekesnő, aki azt hiszi, hogy teljesen elvesztette a hangját és újra visszakapja szerelme betegágyánál és élnekel neki egy dalt, melyet megtölt mindenmel, ami szépet és bánatosat az élet neki juttatott.

Floy az erdő fűvén lépdelt, de máris ijedten fölkiáltott. A fűben fekiúdt egy ember, úgy látszik: halott. Első öszöntöne az volt, hogy karjaiba veszi és kipicelt emberek közé. De nem volt annyi ereje.

Szólt járókelőknek, akiket a vasárnapi reggel csábított ki. Ezek megnyugtatták, hogy a férfi nem halott; csak a fejét verték be kegyetlenül. Valaki telefonált a rendőrségre, mások kocsi keritettek és Floy elvitte a szerencsétlent egy orvoshoz.

Jólétözött férfi volt. Ezt mingyárt megalátta. Szőke haja csimbókós a megalvadott vértől, mely széles sávban folyt végig homlokán. Az orvos megalapította, hogy nehéz szerszámmal zúzták be a fejét, de az eset nem veszedelmes. Amikor megkérdezte, hogy hová szállítsák a beteget, Floy a lakása címét mondta be.

*

Floy gépirónó volt, egyike azoknak a bátor leányoknak, akiknek úgy látszik, nincsen rokonuk, nincsen egyáltalában semmijük, csak legszükségesebb holmijuk, ártatlanságuk, kecses természetük, izléses kis lakkepcőjük.

Floy még nem ismerkedett meg közelebről férfiával. Egymagában élt, egy bútorozott szobában. Konyahasználattal.

*

Hetednapra a beteg állapota annyira javult hogy szabad volt felülnie. Ekkor hallotta Floy a hangját először és igen szépnek találta. Nehezen beszélt, kapkodóan és nem tudott a szavára figyelni. De mintha még azt se tudná, hogy hol van és mi történt vele.

Sokáig töprengett, majd hirtelen bekötött fejéhez kapott:

— Nem értem... egyáltalában nem értem...

— Mit nem ért? — kérdezte Floy.

Ekkor a férfi ránézett keményen:

— Meg tudná mondani, hogy ki vagyok?

Floy elnevette magát:

— Ha valaki hivatott arra, hogy ezt magának megmondja, akkor...

— Akkor az én vagyok, igaz? ... De ha tudná, Floy, gondolom, ez a neve, hogy a fejemben mekkora a zürzavar, a homály... Higgye el, nem tudok emlékezni semmire, ami velem történt, egészen addig a pillanatig, amikor itt találtam magamat ebben a szobában.

— Kinos lehet. Nincsenek iratai, levelei?

— Maga is tudja, hogy kiraboltak.

— Sok pénz volt a zsebében?

— Nem emlékszem.

— Persze! Elfelejtettem.

Floy kiment a vacsoráért. Amikor visszajött, kipírult arccal, a férfi azt mondta:

— Ön gondoskodik rólam, Floy? ... De tudja, hogy nincsen egyetlen garasom sem. Fölszedett engem és most itt vagyok... miért teszi mindezt?

— Ne kérdezzen ilyen csacsiságokat, hanem egyék! — szólt rá a leány.

Azután néhány verőfényes nap következett. Szombaton este és vasárnap sétáltak a parkban, a férfi mindig rátámaszkodott kissé a leány karjára. Este, amikor

Magyar hölgyek praktikus találmányai

a SZABADALMI HIVATAL

ban

Nemrégiben olvastuk egy amerikai lapban, hogy a newyorki szabadalmi hivatalban az utóbbi időben négyszáz találmányt szabadalmaztattak a nők. Amikor azt látjuk, hogy az amerikai nők ilyen tekintélyes számban szerepelnek a feltalálók között, önkéntelenül is eszünkbe jut: milyen a helyzet nálunk? Vannak-e hölgyeink között is talalékony elmék? És ha igen, milyen kérdéseket igyekeznek megoldani, milyen irányban dolgozik a fantáziájuk, van-e nagyobbbszabású elgondolásuk?

Mindmennyi izgató kérdés, amelyekre szeretnénk gyors és pontos választ kapni.

Menjünk el hát sietve a szabadalmi hivatalba.

Háztartási cikkek előnyben

A feltalálók katalógusát lapozgatva, már az első oldalon felbukkan egy női név, aztán még egy és még egy s mire végére érünk a névsornak, kitűnik, hogy egyetlen esztendő alatt 45 nő kapott szabadalmat találmányára! De czekek kívül még egész sereg nő szerepel a jegyzékben, úgyhogy elégedetten állapíthatjuk meg: a magyar nők is éppen eléggé talalékonyak! És ami még érdekes, meglehetősen széles területen működik képzelőtehetségükkel párosult gyakorlati érzékük. Bútorfélék, kézimunkakellékek, kozmetikai és gyógyszerek, játékok, technikai újítások és még sok más tárgy szerepel nagy változatosságban az utóbbi évek női találmányai között. De, úgylátszik, legjobban mégiscsak a háztartási cikkek érdeklik őket. Újfajta étel-hordókosár, átalakítható szék, mosdókesztyű, légygypapír-állvány, levélborítéknyitó, többkarú lámpa és még egész sorozata a különféle házi dolgoknak látható a listán. Egy orvos felesége a vöröshagyma konzerválására talált ki új eljárást, miáltal a hagyma friss íze megmarad. Egy föld-birtokosnő szállítható találoberendezést szabadalmaztatott. A kézzel tolható, kerekcs állványra kettősfalú tartály van erősítve, a két fal közti üregget meleg vízzel töltik meg. Így a megmelegített polcokon elhelyezett ételek nem hűlnek ki s előnye még, hogy olyan helyen, ahol a konyha messze van, nem kell minden tál ételt külön bevinni. Egy másik asszony olyan surolókéfért szerkesztett, amely felmosóronggyal s facsavaróval van felszerelve, úgyhogy állva lehet a pzdlló, kövezetet felmosni. Nem kell máskélni a földön és nem kell kézzel kicsavarni a piszkos ruhát, erre a célra külön szerkezet van rajta. Kényelmet, időmegtakarítást és tisztaságot jelent, a háztartási alkalmazottak és egyedül dolgozó asszonyok csak örülhetnek ennek a találmánynak, ha forgalomba kerül.

Egy magántisztviselőnő három szabadalmat is kapott egy évben: fémből való, légmentesen záródó palackkuponkot készített, aztán egy újfajta palackot, amely használat után önműködőleg megromogódik és így nem lehet többé forgalombahozni. Ezzel a palackkal meg lehet akadályozni, hogy bizonyos jellegűes üvegeket összevásároljanak és silány utánzatokkal töltsenek meg. Harmadik találmánya: új állvány utcai cipőtisztító részére. Több szék magas emelvényre kerül, úgyhogy a cipők tisztítását a munkás állva végezheti, nem kell meggöngyölnie. A feltaláló hölgy megjegyzi, hogy így a munka gyorsabb is, kényelmesebb is, éppen ezért érthetetlen, miért nem látható ez a készülék utcáinkon? Túlságosan konzervatívak cipőtisztítóink? Vagy mi lehet az oka annak, hogy ilyen elzárkózó állappontra helyezkednek, amikor egy talalékony nő kényelmesebbé akarja tenni életüket?

Biztosan ható csodaszerek

A leleményes magyar nők gondo'nak az emberiség szenvedéseire is. Itt van például egy hölgy, aki reuma elleni szert fedezett fel, amelynek szerinte tökéletesen gyógyító hatása van. A csodaszert különben így készül. »Egyenlő mennyiségű terpentint és sárgarivaszokot enyhe tűzőn feloldunk, ehhez ugyanolyan mennyiségű fakátrányt és mustárlisztet keverünk, végül finomra őrlött fenyőhéjat adunk hozzá. Ezt a keveréket viaszos vászonra kenjük és az így kapott tapaszt a beteg testrésze tesszük.« A gyógyulás biztos! — állítja a feltaláló hölgy. Mivel hölgyek szavaiban nem illik kétekedni, el kell hinnünk, hogy a terpentines-viaszos-kátrányos fenyőhéjas-mustárlisztos tapaszt veszedelmes versenytársa lesz az összes iszapfürdőknek, gyógyforrásoknak és a reumás betegek egyéb gyűvekező helyeinek . . .

Egy színész özvegye új fülvédővel ajándékozta meg az emberiségét. Ez a fülvédő me' eget tart, de hallani is lehet rajta keresztül. (Az eddigi fülvédők, — mondja az özvegy — úgy elzárják a füleket, hogy az már a süketséggel volt egyenlő. Noda ezáltal másképp lesz! . . .

Egy másik özvegy viszont arra jött rá, hogyan lehet gyögnövényből jóízű labdacsokat készíteni. A kamillát, székfűt és egyéb gyógyhatású növényeket ezentúl nem forrázatban fogjuk használni, hanem finom, édes desszertszerű labdacsookban. Nos, hát ennek a találmánynak ne örüljünk? Vagy van, aki rajongott az izellen vagy éppen keserű főzetekért?

Egy kozmetikusnő valami egészen új és pompás szőrtelenítőt talált fel. Van benne cetvelő, stearin, hamuszír és még sok egyéb. Biztos szer! — mondja a to'omásában a feltaláló s ehhez a megjegyzéshez megint csak hozzáfűzzük előbbi megálatításukat: egy hölgy szavában nem szabad kételkedni, tehát ellenvéleménynek jelen esetben nincs helye . . .

Tehát: a szer biztos!

Valamit a férfiaknak is!

Mit szólnak ahhoz a férfiak, hogy hölgyeink közül többen is arra használták fel leleményességüket, hogy őket hasznos újdonsággal lepjék meg? Pedig így van bizony, rájuk gondoltak például azok a nők, akik »száraz« borotválókészüléket, új gyújtószeres számot és szabályozható férfifehérműt találtak ki. Férfiaknak készült elsősorban az a kerékpárhoz való szerkezet, amely menetközben mutatja a tulajdonos nevét és címét, de az elhagyott vagy kapuba állított kerékpárt a lopástól is megvédi. Mezőgazdasági munkások számára kétágú répakavát szerkesztett egy asszony, miáltal meggyorsul a kapálás fáradságos munkája.

Ha a férfiakra is gondo'nak a felaláló nők, akkor csak természetes, hogy a gyermekekről se feledkeznek meg. Újfajta játékok, léggömbök, sporteszközök, kerekcs koscsó, gumipárna fűrésztálcához, testgyógyászati készülék mind-mind az ifjabb korosztályok testi vagy lelki hasznára pattantak ki hölgyeink a dilekony agytekerevényeiből. Természetesen, az a teljesítmények értékét nem csökkentik, hogy egyes találmányokat a háború okozta anyaghiány miatt majd csak a békevilágban lehet igazi szerephez juttatni.

Sajnos, arra nincs elegendő helyünk, hogy felsoroljuk mindazt a sok-sok újdonságot, amit a szépnem kitalált az emberiség bogdogulására, de felemlünk még két találmányt, ami a nővilágot bizonyos fokig érdekli: az egyik a varrás nélküli felérőszíthető gomb. Nem kell tehát a jövőben gombbarrással vesződnünk, — egy-két, ő, felesato juk ruhánkra a gombokat és levesszük, áthelyezzük, amikor tetszik. S mindez pillanat műve! Egy ismert író nővére pedig kétrészből álló, kicserelehető fejű harisnyával örvendeztetni meg a világot. A találmány »a stoppolást, ezt az el'enszenves, időrabló munkát feleslegessé teszi. Ha a harisnya feje elszakad, eldobjuk, veszünk egy másikat és odavarrjuk a szárhoz. Szükség esetén 4—6 fejrészit is elhasználhatunk egy harisnyaszárhoz, miáltal sok pénzt takarítunk meg. — mondja Edison női utódja. Mi pedig szomorúan állapítjuk meg, hogy ez a zseniális találmány egyelőre békebeli álom!

BARTÓK IRÉN

DIVAT

A

B

BALÁZS LÁSZLÓNÉ ruháit **KOCSIMÁRIA** szalonjában, Hársfa-u. 10c, készítették. Ernyők: **ERNYŐ-KÜLÖNLEGESSÉGEK** boltjából, V., Vörösmarty-tér 2

A. Fekete selyemre dolgozott zöld-fekete imprimé délutáni ruha, japán-szabású ujjakkal. B. Kék alapon tarkavirágmintás bordűrös magyar ruha, apróplisszé szoknya, testhez szabott pruszlik. C. Világoskék-fehér csíkos lenvászonruha, piros, megkötött övvel. D. Kék-fehér pettyes, simaderekű, lerakottsoknyájú magyar selyemruha, fehér zsinórdíszítéssel. E. Szalmakalap: viseli Bárzcy Kálm., Róth Margit kalapmodellje.

DIVAT

1

2

PALLOS HELLEN nyári ruhatárából

1. Tarka imprimé, lerakott, vasalásnélküli, szoknyás, simaderekű ruha. Nyersszínű szalmakalap, tarka taftszalaggal. 2. Nyersszínű alapon tarkavirágú kantáros vászonszoknya, fehér mosóselyem blúzzal. 3. Fehér lerakott szoknya, hozzá erdélyi tarka hímzéses mosóanyagból készült blúz. 4. Zöld alapon fehérmintás selyem délutáni ruha, méregzöld övvel és virágdíszsel. Zöld georgette turbánnal. 5. Fekete alapon tarkavirágos magyar műselyem délutáni ruha, világoskék taftövével.

C

D

E

3

4

5

Divatképeink

leírása

Hadat üzen a divat a sovány nőnek

Ha figyelemmel kísértük az utóbbi idők divatját, észrevettük, hogy a ruhák vonalai fokról-fokra kecsesebbek, nőesebbek lettek. Hála divattervezőinknek, vége a fiús vonalaknak, nem ideál többé a »deszka« laposságú nő. Mint tudjuk, a nőknél a szépség talán mindennél fontosabb, a szépség pedig a vonalak gömbölyűségében és kecses hajlékaiban rejlik. A legkeresettebb öltözet és a legügyesebb szabónő sem tud bizonyos hiányokat eltüntetni, ezért fogyókúráló és sovány hölgyeim, igyekezzenek kicsit meghízni, azonban a viláért se legyenek kövérek, csak annyira legyenek teltek az idomaik, hogy ezek a nőies ruhák jól álljanak.

Míg azonban a deszka laposságú nők kicsit magukra szednek, átmenetnek itt a japán szabású ujjakkal készített ruha. A szépen lekerített vállak és a hónaljban bő felsőrész tényleg csak sovány nőnek áll jól. A fekete selyemre dolgozott zöld-fekete imprimé delután ruha mutatja, hogy a kakas sem ment ki a divatból. Ez a csinos szabású ruha nem egy nőnek adja majd azt az ötletet, hogy a régi fekete ruhából és a megunt impriméből egy új toalettet kreáljon.

Impriméruhát nyáron minden életkorban minden alkalomkor, a nap minden szakában lehet viselni. Azonban mindig a selyem mintájától kell függődni tenni, hogy ki, mikor, milyen mintájú imprimé ruhát vegyen fel. Jöjjenk tisztába végre azzal, hogy idősebb nő csakis sötét alapú, sötét vagy fehér mintájú imprimé hordjon, mert tarka virágos ruhában komikus hat. Színes virágú, valamint nagy mintájú imprimé deléltölti viselésre éppen olyan izléstelen és visszataszító, mintha este strandruhában menne el valaki a színházba. Apró angolos mintájú imprimé deléltölti, tarka virágú selyem delután és nagy mintájú imprimé esti viselés.

Akiknek magyar műselyem imprimé anyaga van, annak az 1. számú ruha fazonja azért ajánlható, mert a lerakott vasalás nélküli szoknya, ha gyűrődő is az anyag, könnyen vasalható.

A zöld szín a nyáron igen divatos, sőt, annyira divatos, hogy már egy kis visszaférés is történik ezzel a színnel a hölgyek részéről. Nem elégszünk meg, hogy a ruhájuk színe zöld, a kalaptól kezdve a cipőig, a táskától a kesztyűig, a fülbevalótól a karkötőig minden zöld a hölgyeken. Nem találják, hölgyeim, hogy a zöldből is megárt a sok? Legalább a cipőt, kesztyűt és a fülbevalót viseljék tompább színekben!

A fekete alapon virágos imprimével búcsúzik is a nyári selyemruháktól. Ezzel a búcsújos fazonú kis ruhával zárjuk le azt a tarka sort, mely kora tavasz óta gyönyörködtetett bennünket.

Kedvesebb szabású, izlésebb összehatású nyári ruhát el sem lehet képzelni, mint a világoskék-fehér csíkos lenvásznat a piros övvel. Ez a minta nem megy ki a divatból, az anyag pedig minden mosás után csak szebb lesz.

Nincs mit felvennem! — sóhajta a legtöbb nő, mikor öltözködés előtt végtelkenit garderójában. Van azonban egy ruha, amelyet nagyon hatásos szernek tartok e sóhaj ellen. A ruha, amelyről szólok: az aprópettyes selyemruha. Deléltölti, delután mindig elegáns benne a nő és a legnagyobb előnye, hogy soha nem lehet megunni.

A plüssirozott szoknyával, testhez szabott pruszlikkal izésem magyaros ruhát mutatunk. Kár, hogy olyan nagyon sok minden kell hozzá, — fiatalok, magasság, karcsúság és bár utoljára, de nem utolsó sorban jó pár méter békebeli kasmir anyag.

Melyik lányos mamának nem dobogtatja meg a szívét, ha elképzeli leánykáját a kantáros vászon szoknyában a fehér mosóselyem blúzzal? Fiatal leány számára ennél bájosabb nyári ruhát elképzélni sem lehet. Fontos, hogy a blúz mindig hófehér és a szoknya frissen vasalt legyen.

A rekkenő kánikulában egy hófehér mosóruha megpillantása éppen olyan üdítőleg hat, mint egy pohár jeges víz. Egy ilyen fehér vászon szoknya, egy magyaros hímzésű blúzzal remek kiegészítője nyári ruháruunknak.

Szépségápolás

Az arc hámlasztása

A hámlasztások nagy szerepet játszanak a kozmetikában. Különösen laikusok számára van ennek a szónak varázsos ereje. Hiszen lehúzni a régi, csúnya bőrt és helyette friss, tiszta arcot kapni, minden hölgynek az álma, vágya. Azonban ez az eljárás nem tartozik az egyszerűbbek közé.

Makacsan gyógyuló mitesszerek, pattanások, tágpórusú bőrnél szép eredményt nyújt a hámlasztás, azonban az arcbőrt előbb ki kell kezelni, meg kell tisztítani a mitesszerektől, pattanásoktól és egyéb tisztatlanságoktól és csak azután lehet a hámlasztást elvégezni. Így lesz a kezelésnek komoly eredménye.

Pattanások arcnál jól bevált enyhe hámlasztószerek a különböző gyógyszappanok. Ezeknek habját fél, esetleg egy óráig, később egész éjszakára az arcon hagyjuk és így hámlást idézünk elő. A kén pakkolás vagy kenőcs formájában szintén koptató hatást fejt ki. A hámlást gyulladással előzi meg, majd megkezdődik a megfelelő bőrrétegek pikkelyszerű leválása. Várjuk meg, míg a hámlás magától lezajlik, mert erőszakos tépésével a hámló bőrcsok csak zavarjuk és veszélyeztetjük a tökéletes eredményt.

A kvarcfénybesugárzásnak is van hámlasztó hatása. Zsíros, pattanások arcnál ez különösen előnyös, mert általában ismeretes kedvező hatása az ilyen természetű arcbőrre. Ilyenkor a fénykezelés közelről, a megfelelő felületre koncentrálna történik. Az ilyenfajta arctisztatlanságoknál a hámlasztásnak megvan az az előnye is, hogy az eltávozó hámréteggel a mitesszerek és pattanások keletkezésénél szereplő fertőző csírák is eltávolítottak a bőrről.

Vannak mélyebbre terjedő hámlasztások is, amelyek erősebb hatású gyógyszerekkel történnek kenőcsök és ecsetelések formájában. E kezelések hatására az arcbőr megduzzad, feszül, majd megrepedezik és vastag rétegekben hámlik. Az ilyen nagyobb arányú hámlasztásnál pár napig lehetőleg szobában kell tartózkodni, mert a friss, rózsás színű bőr igen érzékeny a külső behatások, főleg az intenzív napfény iránt. Ha túlkorán erős napsugárzás éri, az a veszély fenyegeti, hogy az új bőrről szeplő, vagy más festékes foltok lépnek fel. Az ilyen hámlasztás után legalább egy hónapig óvni kell az arcbőrt az erősebb napsugártól. Ezért az ilyen megszépítő hámlasztás elvégzésére legalkalmasabbak az őszi vagy téli hónapok.

KOZMETIKAI ÜZENETEK:

Egy vidéki kislány. Leírása alapján a homlokán tavasszal visszatérő folt májfolt. Forduljon teljes című leveiben a Földesné „JUNÓ” Kozmetikai Intézetbe, Budapest, IV., Károlykört 24, ahonnan készséggel küldenek postán használati utasítással egy biztos hatású elhárnyító krémet a szépségéhibá megszüntetésére.

Pályaválasztás. Bizony, mindig nehéz gondot okoz az édesanyának. A kozmetika kétségkívül igen nőies szakma, egyben megvan az az előnye, hogy otthon lehet üzni és ezáltal háztartását sem kell elhanyagolnia. A legelővidebb tanulási idő egy év.

Lorelei. A zsíros, korpás fejbőrt tökéletesen helyrehozza egy jóminőségű kénés krém, vagy emulzió. A túlgyakorlati hajmosás ezen nem segít, inkább törli a szálakat. A fejbőr masszírozása igen egészséges.

Szőke kislány. Lehet szép, sötét szempillája, ami tekinteténél különös fényt kölcsönöz, ha megfesteti tartósan. A tartós szempillafestés teljesen természetesen hat és kb. 2 hónapig is eltart. Kis olajos kefével, a szempillák szépen fölünkörödnak.

A siker titka

BEVÉNYI SZÉPSÉGÁPOLÁS

FÖLDESNÉ „JUNÓ”

kozmetikai Intézetében

IV., KÁROLY KIRÁLY-ÚT 24. SZÁM

Vitaminos szépségápolószerek. Végleges szórtelemelés. Díjtalan tanácsadás, levél útján is

APRÓ HÁZI GONDOK

A nyári kovászos uborkám néha egy hétig sem érik be, tudna ön egy olyan elterjedési módot ajánlani, hogy a savanyodást meggyorsítsam?

Egy szelet pirított kenyeret öntsön le erős ecettel és ezt tegye az uborkák tetejére, 3—4 napon belül jóízű, savanykás lesz a kovászos-uborka.

Szalicilt nem lehet kapni, mit használnak helyette, hogy befőttejim épségét biztosítsam?

A cukor nélkül eltett befőttekre benzol-savas nátriumot tegyen, a cukorral eltett befőtteket pedig hosszabb ideig gőzölje és gőzölés után egy újabb papírréteggel kösse le az üvegeket.

A gyengén ecetes vízben eltett zöldbab taraly egészen megbarnult, hogyan készítem el az idén, hogy szép sárga színét a től folyamán megtartsa?

A zöldbab előfőzésénél tegyen a vízbe kőshengyvi szóda-bikarbónát, majd az előfőzött babot öblítse le hideg vízzel és csak ezután rakja üvegekbe.

Körte befőttejim minden évben tulságosan kemények, mit kell tennem, hogy élvezhető puhaságú legyen?

Mielőtt a félbe vagy negyedbe vágott körtéket az üvegekbe rakja, gyengén ecetes vízben fél puhára főzze meg. Így nem csak puha, hanem igen szép fehér színű is lesz a gyümölcs és nem kell külön kéneznii.

Igen szeretjük a frissen főzött kompótokat, azonban a cukorhiány miatt most csak ritkán kerül asztalra. Kérem, adjon tanácsot, hogyan készítem a kompótot, hogy ne kelljen hozzá sok cukor?

A szokásos módon főzze meg a gyümölcsöt, kevés víz hozzáadásával, cukrot azonban csak akkor tegyen bele, ha a kompót már kihűlt. Így sokkal kevesebb cukor kell hozzá.

Tudna ön tanácsot adni, hogyan kell házilag burgonyalisztet készíteni?

A burgonyát vékonyan hámozza le, vágja fel apró kis csíkokra, mossa meg, törölje szárazra és napon vagy az aszaló kementében aszalja. A csonttá szárított burgonyát liszté őrölje meg. A burgonyalisztből kitűnő tésztákat készíthetünk.

**A KORMÁNYZÓ ÚR
ÖFOMELTÓSÁGA**
dr. vitéz thuriki
és komjáthai

Thuránszky Lászlót, a miniszterelnökség sajtóosztályának vezetőjét és felsőházi tagot, miniszterelnökségi államtitkárrá nevezte ki. — Thuránszky László eddigi működésével a magyar sajtó munkásainak őszinte elismerését és igaz szeretetét érdemelte ki. Mostani nagy rangemelkedést jelentő pozíciójába az újságírók összességének és minden igaz magyarnak jókívánságai és elismerése kísérik el.

NAGY MIKLÓST, a kolozsvári Nemzeti Színház tagját, aki ösztöndíjjal Berlinben tanul, meghívta az Ufa egy nagy film főszerepére. Mint értesültünk, partnereje Christina Söderbaum lesz.

BORDY BELLÁT hívták legutóbb Spanyolországba, hogy egy egészséges vendégszereplést vállaljon a nagyobb városok színházaiban és operáiban. Bordy pesti szerződése miatt, amelyek

Lunec István és neje Kovács Erzsébet esküvője

részben az Operaházhoz, részben filmgyártóinkhoz kötik, a meghívást nem tudta vállalni. Most Vécsey Ellára bízónővel tárgyalnak, aki már néhány év óta nem szerepelt Budapesten.

CSOKONAI MIHÁLY kis remekét, a »Karnyóné-1, a Nemzeti Színház társulata a főszerepekben Gobbi Hildával, Major Tamással, Olty Magdával, Naszádi Sándorral és Rajczy Lajossal legutóbb Miskolcon, Ózdon és Diósgyőrről mutatta be.

**Társasági
futár**

Dr. Achim András és Széchy Agnes az elmúlt héten tartották esküvőjüket a jáki templomban

gyárba, ahol egy magyar nyelvű film főszerepét játssza el.

MURÁTI LILI és Vaszary János, miután svájci utazásuk nem sikerült, Balatonföldvára utazott nyaralni. Természetesen földvári villájában pihen Bajor Gizi is, akinek az elmúlt héten volt a 10-ik házassági évfordulója. Ebből az alkalomból Badacsonyból átrándult Herczeg Ferenc és Tihanyból Lázár Mária, hogy gratulálja

nek Bajornak. Lázár Mária és Herczeg Ferenc különben megszégyesítették az író elgondolásait a Vigszínház idei második újdonságával, a »Zrinyi Honá«-val kapcsolatosan.

LEHÁR FERENC eladta ischli villáját és Nógrádverőcén vett egy kis házat. Hamarosan beköltözik.

DOHNÁNYI ERNŐ 66-ik születésnapját Balatonföldváron ünnepelte meg. Az ősmestert igen sokan

keresték fel jókívánságaikkal. Dohnányi különben utódával, a Zenakadémia jövővi főigazgatójával, Zathureczky Edével nyaral együtt.

ESTERHÁZY LILY GRÓFNŐ és Cziráky Miklós gróf augusztus 23-án tartják esküvőjüket.

HONTHY HANNA 300 napi szakadatlan színpadi szereplés után Siófokra ment nyaralni. Balatoni örjاراتaink során különben Siófokon találkoztunk Hajmássy Miklóssal és feleségével, Greguss Zoltánnal és Kisfaludi Stróbl Zsigmonddal.

FEDÁK SÁRI nem utazik Németországba! Hidba keringtek ismét hírek, hogy Zsazsa hűtlen lesz a pesti színpadokhoz, mégis itt marad, sőt aláírta már a szerződést a Fővárosi Operettszínházzal. Egyelőre a Tátrában üdül.

Hollósy Gábor

Honthy Hanna Siófokon

Vaszary János és Muráti Lili Balatonföldváron

TASNÁDI FEKETE MÁRIA és férje, Radványi Géza közel fél-éves római tartózkodás után visszaérkezett Budapestre. Mint ismeretes, Tasnádi Mária Rómában megbetegedett, sokáig kórházban feküdt, ezért nem tudtak előbb hazajönni. A művésznőt több pesti filmszerződés és színpadi fellépés várja. Férje pedig hamarosan kivonul a filmgyárba, ahol egy olasz-magyar verziós filmet készíti.

ANTONIO STRADIVARI születésének 300-ik évfordulója alkalmából nagy ünnepségeket rendeznek Cremonában.

KAROLYI GYULA, a kitűnő zongoraművész és Vágh Sándor hegedűművész legutóbb Stuttgartban adott igen nagysikerű közös hangversenyt. A műsoron főleg magyar szerzők művei szerepeltek.

A LEÁNYFALUSI TÖRZS házának nagytermében augusztus 7-én a hősi halált halt társaik és a harctéren járt »vitéz hun-avarok« tiszteletére zártkörű műsoros estét rendeztek. A házaszszonyok sorában helyet foglalt Balhazár Gézáé, Berkes Róbertné, Brunswik Györgyné, Delmár Tódorné, Haggemache, Henrikné, herceg Hohenlohe Károly Egonné, vitéz Imrédy Béláné, Karafiáth Jenőné, Lamotte Károlyné, Lingel Jánosné, Molnár C. Pálné, Padányi Gulyás Jenőné, ifj. Sorg Antalné, Szaboleska Mihályné, Tasnádi Nagy Andrásné, ifj. vitéz Törs Tiborné és Zsitvay Leoné.

LATABÁR KALMAN legutóbb vidéki vendégszereplései során Szabadkán lépett fel igen nagy sikerrel a »Mária főhadnagy«-ban.

RÖKK MARIKA kéthónapos szabadságra hazaérkezett Berlinből. Szabadságát azért nem kell szőrszerint venni, mert nem sokat fog pihenni, hamarosan bevonul a Hunnia-film-

Fehőrnemi elegáns-könnyed-formát - tartó Fehőrnemi: mindig új - mindig érdekese! Venuswerke AG Chemnitz

Hajmássy Miklós és felesége Siófokon

A királynő lovagja

ANNETTE HELLSTRÖM

(19. folytatás)

De amint a napok mulnak s Axel látja, hogy nem állítják forradalmi törvényszék elé őt is, mint a királyt, megnyugszik kissé.

„Tán mégse vadulnak el annyira ezek a tigrisek, hogy kivégezzék királynéjukat,» írja Sophienak. De aztán kihull kezéből a toll s íróasztalára borulva, ajultan találja magát.

Az orvosok hamarosan megállapítják, hogy tüdőgyulladás van. Eleonóra nem mozdul többé ágya mellől. Hetekig küzd a lázzal, mely hosszú deliriumban tartja a beteget.

— Ne ítéljék el őt! — kiált lázálmaiban ismeretlen bírák felé Axel — engem ítéljenek el! En megyek helyette...

Vége felé járt a tél, mire az orvosok először merített kimondani, hogy Axel túl van a veszélyen.

Lassan emelkedett az eszmélés felszínére. De mélyen hallgatott. Nem szólt, nem kérdezett semmit... Eleonóra elpirult örömeiben, mikor végre intett, hogy hajoljon le hozzá.

— Hallottál róla? Jött hír Párizsból? — kérdezte alig hallható hangon.

Igen, Eleonóra hallott a királynőről! Crawfordnak sikerült börtönébe esemészní egy embert, aki hajszálvékony papírra írt, szegfűbe rejtett szökési tervet nyújtott át neki. A szökésből nem lett semmi, de az ember megértette a királynéval, hogy övé a világ rokorszenve, Axel megmentésén dolgozik reggeltől estig.

Ennyit mond Eleonóra. Arról hallgat, hogy a királyné rongyos ruháját foltozta éppen, mikor Crawford embe-re belépett...

— És Párizs? — kérdi Axel izgatot-tan.

— Holnap elmondom — feleli Eleonóra — az orvosok nem engedik, hogy sokat beszéljek veled.

Axel bölint s lehunyja szemét. Ködös gondolatai a Temple-börtön kö-rül repkednek. De néhány nap múlva megerősödik. Most már elmondhatja Eleonóra, hogy a király kivégzése után Commune alakult Párizsban a leg-szükségesebb partokból, melyek a Nemzetgyűlést leterrorizálva, kihirdet-ték a királyság megszűnését. Majd Konventté alakultak s az új köztársá-ság nevében hadat üzentek a király kivégzésén felhaborodott Angliának és Hollandiának.

Ez a hír felvillanyozta Axelt. Hamarosan úgy megerősödött, hogy fel-kelhetett ágyából. Leste a harctéri hí-reket, melyek egytől egyig a franciák vereségeiről számoltak be.

Am a legsúlyosabb vereségeknél is kalasztrófálisabb volt rájuk nevezve, hogy büszkeségük, Dumouriez tábor-nok, megunván a Konvent zsarnokos-kodását, az osztrákokhoz pártolt... Ezek könnyűszerrel sepertek ki Bel-giumból a franciákat. Axel és Eleonóra visszatérhettek Brüsszelbe.

A forradalmi megszállás nem vál-toztatott sokat az elegáns kis városban, melynek utcáin vidáman csiripeltek, tereferéltek ismét a visszatért kopott emigránsok, viharvert madarak. Nem esoda, hogy jókedvük volt. Minden jel arra mutatott, hogy a távolban pirkad már hajnaluk. Franciaországban fogy-tán a kenyér, a hús, a faggyú. Eltűn-tek a ruházati cikkek s ha mégis elő-kerültek, megfizethetetlen volt az áruk... A nép kesereg. Másnak kép-zelte az Aranykort. Azt remélte, hogy a Szabadság, az Egyenlőség, a Test-vérség mellé húst is találhatnak majd neki.

— Meglásd, nem tart soká s kisza-badul a királyné — mondogatta Eleonóranak Axel...

Sohase volt még oly bizakodó, mint ezidőtájt.

De a bimbózó remény-rügyekre je-ges eső zúdult hamarosan. Crawford, aki megérkezett Párizsból, hírül hozta, hogy a királynét a Templeből a Con-ciergerie börtönébe kísérték, elvá-lasztva öt gyermekeitől.

Ez a esapás megtörté. A börtönőr felesége, akit Crawford megvesztege-tett, azt mesélte, hogy felismerhetet-lenné fogyott s hajában több az ezüst-szál, mint az arany.

Egy napon, mikor fejét megütötte az alacsony ajtófényben, a börtönőr meg-kérdezte, fájt-e.

— Ó, nem — felelte a királyné, — nekem már... nem fáj semmi...

*

Ebben az esztendőben úgy látszott: nem távozik a nyár. Szeptember vé-gén augusztusi napoknak örvendett a világ s az október oly enyhe volt, oly aranyszínű, mint valaha régen, Axel és a királyné utolsó trianoni eszét.

Trianon!... Mostanában oly derü-lítő volt Axel, oly reményteljes, hogy gyakran festette maga elé a pillana-tot, amikor viszontlátja Trianont.

Reggeltől estig dolgozott ismét. Még-pedig azon, hogy Európa Franciaor-szág régensnőjéül ismerje el a király-né, amint Párizsban megbukik a for-radalom.

Ezt az eseményt oly közelinek látta, oly sürgősnek a régenség elintézését, hogy hajnalban kelt ismét. Sietett lak-sásáról a Bellevue-szállóbeli hivata-lába.

Pélhat se volt még, mikor október tizedikén reggel az utcára lépett. A nap melegen sütött, de a levegő esipős frisségen érezhető volt már az őszi közelsége. Axel az utca árnyas oldalá-ról átment a naposra. Lassan haladt az őszi fényben. Egyszerre lovas vág-tatot el mellette. Axel felcézett. Is-merte a lovas, Metternich hereg egyik futárját. A lovas is ránézett.

— Hová ily kora reggel? — kérdezte Axel mosolyogva.

— A hereghez — felelte a lovas s leszállva nyergéből, Axelt felcézett. — Tudom, hogy őnt is érdekli a hír, me-lyet a heregnek viszek. A francia ki-

rálynét forradalmi törvényszék elé állítják... Hazaárulással vádolják.

Axel egy percre megtántorodott, az-után elsötétült előtte minden.

*

Crawford és Eleonóra egy pillanatra se távoztak barátjuk mellől az elkö-vetkező négy napon. Tizennegyedikén este, mikor Párizsból megérkezett a ki-rályné kivégzésének híre, Axel el-küldte őket s többé senki se látta he-tekig. Mire ismét megjelent, szeméből eltűntek a fények, arca meggyúlt, vál-lai meggörnyedtek. A szép Fersen, a daliás Fersen öregember lett.

Lázus tevékenységét bánatos télen-ség váltotta fel. Kedvenc szórakozásá-ról, a lovaglásról is lemondott, mi-után feloszlotta a Bellevue-szállóbeli hivatalát elküldte titkárait, elégette levelezését, nagy fekete vaskazetta mélyére temette a királyné írásait.

Tétlenségéből csak olyankor rezzent fel, mikor meghallotta, hogy Párizsba utazik valaki. Ilyenkor nem nyugod-tott, amíg az utassal összeköttetésbe nem lépett, amíg meg nem bízta, hogy vásároljon meg mindennemű relik-viát, ami a királyi családra vonatkozik. Egy sor írásért, egy képcskeért, egy imakönyvért szédítő összegeket fize-tett, noha sokszor becsapták.

Ha valaha bosszantották Axelt a könnyelmű francia emigránsok, most haragra lobbantották.

„Gyász! viselnek, feketében járnak», írta Sophienak, »de kerti ünnepséget akarnak rendezni, színdarabot ját-szani a kormányzó tiszteletére. Kegye-letet nem ismerő gonosz népez, amely nem érdemel semmi jót.»

A gyűlölet, mely eddig csak a forradalmárok ellen égett benne, átterjedt az egész nemzetre.

Az emigránsok vidámsága mind el-viselhetetlenebbül ingerelte.

— Elmegyek innen, — mondta egy napon Eleonóranak — nem akarom látni ezeket a hálátlanokat, akik nem-rég porba hulltak a királyné előtt...

— Veled jövök — felelte Eleonóra, aki az ablaknál állt. Fekete bársony-ruhát viselt s a gyász színéből telje-szépségben bontakozott ki fehér nyaka, üde arca, kékes haja, szürke szeme. Axel tekintete hosszan pihent rajta, de a vágy, mely nemrég oly esendesít-hetetlenül harsogott még benne, most hallgatott.

— Veled jövök — ismételte Eleonóra. — Nem tudom, sejtet-e, — szölt Axel mosolyogva — hogy szegény va-gyok, mint a templom egere. Minde-nemet felemészítetté ügyünk, melyért Crawford is oly sokat áldozott...

— Melletted szívesen vállalom a szegénységet — válaszolta Eleonóra vi-dáman.

— Tudom — felelte Axel s helyé-ről felemelkedve az asszonyhoz lépett — tudom és köszönöm a sorsnak, hogy ntamba küldött. De nem vihetlek ma-

gammal. A szerelem, mely a királynéhoz fűzött, rég nem titok többé. A szókésből megtudta a világ, mi fűz bennünket egymáshoz. Most elment s bármily magános vagyok, nem élhetek nyíltan más nővel. Ugy-e, érted ezt? — s mert Eleonóra hallgatott: — Talán majd később, évek múlva... Ha ugyan akkor szeretsz még.

— Félek, hogy szeretni foglak — felelte Eleonóra s Axel néhány nap múlva útrakelt hú inasa, Hans kíséretében.

Kis német városban telepedett le, aztán tovább utazott. Hónapokig bolyongott... Mindenütt diszkrét rokonszeny fogadta. Itt is, ott is ki nyúlt felé egy női kéz... Mindenki ismerete történetét.

Egy év telt el így, mély csendben, teljes magányban. Egy év, melynek majdnem minden estéjén hosszú levelet írt Sophienak Axel. A királynéről, folyton a királynéről.

»Térj haza« — könyörgött Sophie minden válaszában s Taube hosszú íráskönyvben magyarázta, hogy nem nélkülözhetik tovább Axelt. Szüksége van rá a királynak, a Fersen-birtokoknak... Az öreg szenátor lassan húszúzott az élettől.

De Axel nem tudott még hazatérni. Nem tudott megválni a kontinenstől, melynek földje drága halottjára borult.

Végül mégis hazatérésre készítette egy levél.

»Apánk haldoklik« — írta Sophie, »Látni akar. Kötelességed utolsó kívánságát teljesíteni.«

Axel hazatért hát... Régvárt urat magához ölelte végre Melsaker hófehér hava és köde.

*

A Fersen-vagyon főörököse gazdag, mint Krózus s magános, mint a világ minden Krózusa.

Mint apját III. Gusztáv, Axelt se hagyja birtokaira vonulni a fiatal király. Azt kívánja, hogy minél tevékenyebben vegyen részt a politikában. Ismeri a gyűlöletet, melyet Axel az új eszmék iránt érez. Ezek az eszmék meghódították Svédországot is. A király félti töltök trónját.

Axel nem szívesen foglalkozik politikával. De habozás nélkül száll síkra, mikor érzi: azokat az eszméket kell elnyomni, melyek a királyné halálát okozták. Az évek folyamán mind könnyörtelenebbül üldözi a forradalom híveit, aminek következtében mind parázslóbban gyűlölik a szabadelvűek körében...

Később, 1810-ben, e körökből indul majd ki az összeesküvés, melynek résztvevői kirángatják hintójából s agyonverik az ötvenéves Fersent.

De az ez idő távoli még. Axelt nemrég nevezte ki a király birodalmi marsalljává, az osztrák egyetem kancellárjává... Sophie és Taube sietnek Ljundba, szerencsekívánataikat kifejezni. Csak ők tudják, milyen mosolytalan, magános ember a marsall, a kancellár, a király kedvence.

A Ljundi kastély kis ebédlőjében hárman ülnek, mint valaha régen. Az asztalon kamélia és mimóza illatozik, az arany gyertyatartókban hosszú-szárú gyertyák égnek.

— Minden olyan, mint ifjúkorunkban — gondolja Axel... s eszébe jut a tél, melyet abban az esztendőben töltött Ljundban, mikor menekülni akart a királyné elől s egyszerre csak arra ébredt, hogy halálosan szereti... Sophie és Taube is akkor szerettek egymásba... Axel lopva rájuk tekint... E két ember közt nem változott semmi. Csak a hajukat havasták be az évek, csak az arcukra rajzoltak barázdákat a bánatok... De ők nem látják egymás ősz haját, ráncait. Most is éppoly gyengéden néznek egymás szemébe, éppoly élénken beszélgetnek, éppoly sokatmondóan hallgatnak, mint régen.

— Boldog emberek! — gondolja Axel, akit néha oly ellenállhatatlan vágy fog el Párizs után, a régi, meghitt helyek után, hogy felkerekedik, elutazik.

Párizsba indult, de az ország határára meghátrált. Német városokban bolyong. Találkát ad Taubenak és Sophienak Karlsbadban, ahol epebaját gyógyíttatja Taube s fogyni igyekszik a hízásra hajló Sophie.

Egy nyári találkozásuk után nem hárman térnek haza, hanem csak ketten: Axel s a fájdalom-sújtott Sophie... Taube a kis karlsbadi temetőben maradt, két rózsabokor alatt.

— Költözz hozzám — kéri nővérét Axel s a testvérek nem válnak el többé. Ha Axelt elfogja a vágy a kontinens után, Sophie veleutazik.

Egy napos őszutón Olaszországban járnak, Pármában, ahol a királyné nővére, Mária Amália lakik... Axel jelentkezik a főhercegnőnél, aki tárt karokkal fogadja.

— Okos, kedves, de még a hangja se emlékeztet a királynéra — számol be látogatásáról Axel Sophienak, akit az út annyira elfárasztott, hogy a szállodában maradt. Este se megy színházba. Axelt egyedül lép a kis pármal operaház páholyába. A rosszul világitott fűtetlen nézőtérrel feléje fordulnak a tekintetek. A kisvárosi közönség tudja, ki a mosolytalan, őszhajú idegen, aki a páholyban ül.

A nyitány után kezdetleges díszletű kis színpad fölé emelkedik a függöny. A főszerepet fáradthangú, kövér diva énekl. Axel, aki elfelejtette a színlapot megnézni s azt se tudja, mit adnak, szórakozóan hallgatja, majd felfigyel. Hisz ez a »Didó« című opera, melynek nagyráiróját egy versaillesi estélyen énekelte Mária Antónia.

Axel behúnyja szemét. Sugárzó szépsége, fiatalossága teljében előtte áll a királyné...

— Jer! Jer! — énekl a színpadon a kövér diva s páholyában a háttérbe vonul a magános úr... Egyedül akar lenni... Ne lássa senki a könnyecsképet, melyek arcán peregnék.

VÉGE

Flört a nappal

Ki ne vállalná szívesen ezt a flörtöt? A zöld szemüveg mögül rámosolyogni a tűző korongra és engedni, hogy viszonzásul arany sugaraival barnára esőkölja a bőrt, — olyan szórakozás, amelyet minden nő szívesen vállal. Pedig ez a flört nem is olyan ártatlan... Kevesen tudják, hogy a napfény és a strandolás még a legzsirosabb arcot is erősen kiszáradítja, hát még az érzékeny arcobőr! Ezért húzódik nagyon sok arcobőr nyáron, — ezért lesz az arcobőr nagyon gyakran pergamentszerű, ami évekkel öregít mindenkit és ezért képződnek nyáron azok az apró mélyedések, amelyekből később a szarkalábak lesznek.

20 éves korban

ez nem jelent különös veszedelmet, mert a bőr még tápanyagokban gazdag, de később feltétlenül szükséges olyan krém használata, amely a leburnulást is biztosítja, de az arcobőr kiszáradását is megakadályozza. *Ilyen a Hormocith B. krém!* Ezek és ezek használják már ezt a nagyszerű készítményt, amelynek egy része percek alatt felszívódik, táplálja a bőrsejteket és ezáltal megakadályozza a bőr kiszáradását és a szarkalábak keletkezését. míg a krém másik része a bőr felületén marad és a legszárazabb arcnak is biztosít gyors és egyenletes leburnulást. *Ezt a kettős és rendkívül fontos eredményt biztosítja minden nőnek a Hormocith B! — 25—30 éves korában*

és később

is napozzon nyugodtan, Asszonyom! Testére használja a megszokott napolaját vagy krémjét, de arcára mindig és kizárólag *Hormocith B. krémet!* Kapható szaküzletben. Egy tubus 4.55, takaréktubus 7.30. Magyarországi főraktár: Dr. Blitz drogeria, Budapest, Vilmos császárs-út 23/a. Asszonyom, a *Hormocith B.* nemcsak egyenletes barnaságot, hanem nyáron is jólápolt arcot, üde megjelenést, szépséget és sikert fog jelenteni önnek.

FAKERESZTES ÉNEKESEK

Vichy, április végén

A színpadon vagy harminc fiatal fiú áll. Fehér minitráns karíngben, fakereszttel a mellükön. Velük szemben, a nézőtérben, minden, ami a mai Franciaországban „számít”: az államfő, *Pétain* marsall

felesége, szokása szerint, most se ment páholyba, hanem szerényen, szinte észrevétlenül ült le az első sor egyik helyére. Itt van a pápai nuncius, a spanyol és az argentin nagykövet, az egész spanyol kolónia, a baráti államok diplomatái, néhány német és olasz tábornok civilben, magas, szőke, német, vagy karcsú, fekete, monoklis olasz segédisztjeikkel.

A levegőben feszült várakozás: hiszen ezek a kis énekesek bejárták már az egész világot és most eljöttek Vichybe is, az ideiglenes francia fővárosba. A bécsi »Sängerknaben« kórusához hasonlítják őket és a többnapos utazások alatt, melyeket háború előtt, vagy már a jelenlegi háború alatt, 1941-től 1942-ig Dél-Amerikában tettek, olyan lelkesedés kísérte őket, hogy egy szellemes francia diplomata „Franciaország nagykövetei”-nek nevezte ezeket a fiúkat.

Részáll az első hang, tiszta és szomorú. Kopár spanyol táj elevenedik meg a francia vidéki színpadon: a spanyol népdalok lelke olyan szenvedélytől fűtött, hogy mindenki azonnal varázslatuk alá kerül, Meredek sziklák, sárgásbarna fény, hallgatag férfiak, mezev, nagyúri madonnának szólnak a francia gyerekhangokból. Az egyik dal karácsonyi ének, melyben egy szegény parasztfiú megpillantja a szalmán fekvő kis Jézust és kéri anyját, fogadja be ezt a fázó újszülöttet, hadd melegedjen tűzhelyüknél, pihenjen meg konyhájukban.

Elszünkbe jut ennek az éneklő csoportnak születése: 1907-ben volt Párisban néhány lelkes, fiatal egyetemista, ki fanatikusán szerette a zenét, elhatározta, hogy összegyűjti a munkásnegyed diákjait és kórust alakít. Így született meg, az egyik legforgalmasabb párisi munkásnegyedben ez az éneklő csoport. Házat béreltek, 60 frankért harmóniumot vettek és fejenként 20 frankot ösztéve, »megalakultak«. Szabad óráikban járták a kerületet és széphanjú, jóhallású fiúkat verbuváltak.

Maillet abbé bemutatja a kis »fakeresztes énekesek«-et Lecquerica spanyol nagykövetnek

Párisi „gamins”-ek, kamaszok, akik ma is, ha levetik az ünnepélyes fehér karinget, félrecepott sötétkék baszkspakájukban fülükön, vidáman füttyörészve golyóznak, vagy futballoznak az utcán.

A különbség eközött a francia ifjúsági kórus és hasonló, más országokban hírnévre szert tett csoportok között az, hogy ezek a fakeresztes énekesek kezdetül fogva majd minden vasárnap más és más templomban énekeltek, járták az országot, ellátogattak minden vidéki városba, Páris minden kerületébe, míg például a Wiener Sängerknaben-kórus állandóan Bécsben énekel és csak a legkritikább esetben ment el más-hova: hangveresnyezni. „A művészet vándorlegényei”-ként mentek és szorták világgá a sokszázéves francia népdalokat, a trubadurok szerelmes sanzónjait, a régi egyházi énekek megrázó komorságát.

Az 1914-es háború előtt csak két szomszédos országba: Belgiumba és Svájcba látogattak el és az első »nagy útjukat« 1931-ben tették meg. Nagyvenen álltak hajóra és indultak el Amerikába, ahonnan száz nap mulva, boldogan, »győztesen« tértek vissza: meghódították az Újvilágot! Ez volt az »első nagy kaland«. De csakhamar jött a többi: Dél-Amerikában 33.000 kilométer utat tettek meg, egyszer Nagypénteken Jeruzsálemben énekeltek, Quebecben, Ottavában, Montrealban, Newyorkban, Washingtonban, mindenütt énekeltek, daloltak; negyven lelkes, ifjú, boldog gyerekek!

A mikor Pétain marsall Franciaország nagykövete volt Madridban, a fakeresztes énekesek Spanyolországba is el-látogattak és a gyerekek gyors nyelvtanulásával, spanyolul is megtanultak, úgy-hogy a mostani spanyol este zeneszámaik eredeti nyelven énekelhették.

A mikor felhangzik Vittoria, Palestina spanyol kortársának megrendítő Kyrie-eleisonja, vagy a spanyol megkínzott, útszéli fafeszületek éneke, a »O zot omnes«, mindnyájunk hátán mintha hideg futna végig, a szenvedés és a szenvedély olyan megrázó összefonódottsága szól ebből a középkori énekből, hogy mi, más európai országok lakói, alig tudjuk lelkünkbe fogadni.

Maillet abbé, a fakeresztes énekesek vezetője, dirigense, »lelke«, fekete reverendában áll a csoport előtt. Ő magyarázza a közönségnek, milyen ének-szám következik, ő adja meg a kis énekeseknek a hangot, melyen egy-egy ének felcsendül. Ez a testes, darabos, parasztpapra emlékeztető zeneértő lelkész, olyan közvetlenséggel, olyan természetes kedvességgel, atyai megértéssel és bajtársi kedélyességgel beszél a kis énekesekről, olyan páratlan egyszerűséggel vállalja a »conférencier« szerepet, hogy mindenki, aki a reverenda fogalmával élettől távoli szigorú méltóságot köt össze, ámulva találja magát szemben ezzel a sugárzó-szívű emberrel, egy lelkesedéstől fűtött igazi művésszel!

Báró Doblhoff Lily

FILMKRITIKA

KÜLVÁROSI ÓRSZOBA

Mindannyiunk éjjeli-nappali óre: a rendőr hőskölteménye ez a magyar film, amely nemes témájához illő módon igyekezett bemutatni a törvény őreinek áldozatkész életét. Hamza D. Ákos, a film rendezője, francia stílusban írta és rendezte az újdonságot. Tipikus alvilági figurák, jók, rosszak vonulnak fel a fordulatok és érdekes cselekmény keretében. Elénk tárul ugyan a nagyváros pokla, de csak azért, hogy a jóra neveljen, a becsületre oktasson. Karády Katalin a mocsárvirág szerepében természetes színélnővel hat. Nagy István egy próbaszolgálatos rendőrt alakít elhíhető felfogásban. Az epizódisták közül Csontos Gyula, Csikós Rózsi, Makláry János, Salamon Erzi, Juhász József, Dajbukát Ilona, Misoga László és Egyed Lenke tűnnek ki.

*

A BÜN ÁRNYÉKÁBAN

A megváltó bűn tételét igazolja ez az olasz film, amely párhuzamosan vetíti elénk az élet napos és árnyékos oldalát. A remek felvételekkel készült film főbb szerepeiben Adriano Rimoldi, Dina Sassoli és Marisa Vernati nyújtanak rokonszenves alakítást.

*

AZ INGOVÁNY FOGLYA

A mérsékelt sikerű olasz filmek közé tartozik az egyszerű meséjű történet, amelynek legfőbb értéke talán csak a fotográfia. E. Pratelli, a rendező, értékes tehetségről tanuskodik.

*

BALI, A BOLDOGSÁG SZIGETE

Ragyogó és hatásos felvételek lo-gikáltan sorozata ez az úgynevezett expedíciós-film, amely a délcsendes-őceáni tündérvilág, Bali-sziget életét, lakóit hozza elénk.

*

SZABADSÁG VAGY HALÁL

A kis finn nemzet igazán értékes filmje, a lángoló hazaszeretetről, a hősiességről, kitűnő színészeknek ad alkalmat rátermettségük bebizonyítá-sára.

V. D.

FIÓKOK...

Fiókok mellett üdögélve
Elrakok mindent szépen,
Az Fveket a tünt Időkből
Egy percre felidézem.

Moulin darab: egy tarka felhő,
Szétfoszló, mint az álom,
Mint minden terv, mit benne szőttem
Tizenkilencben — nyáron.

Száraz virág, levelek, képek
Mind egy halomban várnak,
Hogy elsutogjam nekik halkan:
Már vége van a nyárnak.

Fiókok mellett elmerengve,
Széttépni ifjúságot —
Az Isten tudja, hogy lehet, de
En semmit nem sajnállok!

ZSILINSZKY MARGIT

VERSEK, LEVELEK, FÉNYKÉPEK

Lim-lomok közt kutat kezem,
róluk sírva emlékezem.

Fakó képek, gyűrt papírok,
álmódózó, kusza sorok,

holt szerelmek, halott vágyak,
kődös arcok, régi lázak

csilingelnek szívem falán
e késő-nyári délután.

KÖNNYÜ LÁSZLÓ

VÁRNI

Oly jó valakit várni, várni,
Az utcasarkon meg-megállni,
Benézni csöndes kis utcákba,
Hogy hátha most jön! Hátha, hátha...
Oly jó merengőn messzenézni,
Az arcok között keresgélni,
Bemegeve várni, hátha végre
Majd rátalálsz az ő szemére.
Benézni futó villamosba,
Hátha a szíve errehozza,
Mert, míg mondtad az imádságot,
Megérezte tán, hogy te várod.
Oly jó álomban messzejárni,
Álomországban rátalálni,
S míg a szívekben édes dal van,
Vélesétálni csöndben, halkan.

Oly jó valakit várni, várni...
Az utcasarkon meg-megállni,
Valakit várni mindörökké
... És nem tudni, hogy nem jön többé.

P. ERDŐSY SAROLTA

NYÁRESTI EMLÉK

Virágillat száll a kertben,
bódult, langymeleg a lég,
hortenziák sóhajtoznak
s csillagfényes szép az ég.

Csend van, néma, mozdulatlan,
csak a hinta nyekereg,
a nyáresti álmos szellő
véletlenül lökte meg.

Röpke sóhaj, fájó sóhaj
hagyja el a keblemet
s halloom amint összesűgnak
mögöttem a levelek...

NAGY ARANKA

Romantikus Buda

Angelő fotók

A Szalag-utca

Koncert a Fazekas-utcában

Űreg ház a Toldi Ferenc-utcában

ÉDES JÓ ANYÁMI!

A virágos réten jártam,
Egy pacsirtát figyeltem,
Míg virágot szedtem Neked,
Ott csicseregtem fölöttem.

Az is csak azt csicseregte,
Azt dalolta szüntelen:
Az én drága jó Anyámat,
Boldogságban még sokáig
Tartsd meg, édes Istenem!

vajai Vajay József

Az én cicám

Írta: DOFF IMRE
kismunkatársunk,
Huszti

Van nekem egy szép kis
cicám,
Fehérszörű, kedves,
vidám.
Nagyon szeret
játsszadni,
Velem együtt
hancurozni.

Ha spárgára papírt
kötök
És ezzel vele évdődök,
Elkezd nagyokat ugrani,
Levegőben bukfenecezni.
Nincs ennél szebb
církuszfajta,
Aki látja, mulat rajta.
Mindig sietek, hogy
lassam
Legkedvesebb
játsszótársam.

Hogyha a zenét
meghallja:
Felül biz a rádióra.
Van így róla egy
fényképem,
Ami nagyon kedves
nekem.
Fiúk, lányok, mondom
nektek,
A cicákat szeressétek!
Mert a cicá kedves
állat,
Övja egértől a házat.

CSIGA—BIGA

— Csigá-biga itt a tavasz.
Adj helyet a méhecskének.
Meszeld ki a házatad, Finom mézet hoz neked,
Ablakot is vágjál rajta, Ha jó étel van
Pihentesd a hátadat. házatadban,
Jól bírod majd a telet.

— Nem kell a méz, sem
az ablak,
Szállást másnak nem
adok.
Magam hordom a
házamat,
Benne az úr vagyok.

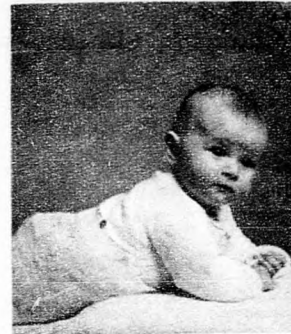
EGRI RÓZSI

366. NÉMET NYELVLECKE

Kis pajtások, a sertéssült
Schweinebraten németül,
Schwein: a sertés, melyhez aztán
Braten: peccsenye kerül.

1. der Schweinebraten (olvasd: der svej-nebratn) a sertéssült.
2. das Schwein (olvásd: dasz svejn) a sertés.
3. der Braten (olvásd: der bratn) a sült, a peccsenye.

KIS PAJTÁSAINK FÉNYKÉPE

Czethoffer Gizike
Budapest

Pintér Erzsébet
Rákosszentmihály

Tóth Sanyika, Soós
Lajosné unokája
Pestszentlőrinc

Kovács Erzsike
Kispest

FEJTÖRŐ

Beküldte Albert Karolin kismunkatársunk, Budapest

1	2	3	4	5
2				
3				
4				
5				

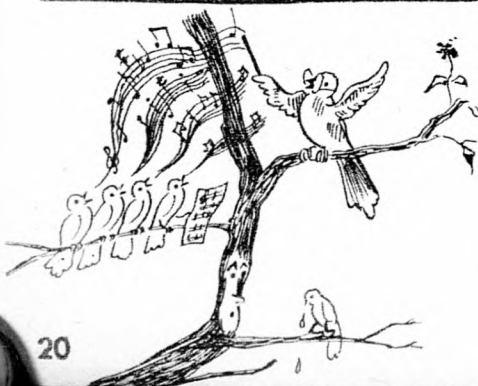
1. fegyver
2. férfinév
3. halkan mond
4. nagy magyar államférfi monogramja
5. névelő

FECSKE-VERÉB CSATA

Eresz alatt áll a csata:
Veréb apó, fecske mama
verekednek szörnyű hévvel!
Tele a hely tollpíhével.

Az eredmény nem kétséges:
győz az igaz... kap a vétkes.
Veréb apó tanul kárán:
ki-ki úr a háza táján.

L. ADY MARIA

GYERMEKPOSTA

Saáry Évike. Milyen csodaszép helyen nyaralsz, Évikém! Szováta Erdélyünk egyik legszebb része. Bárhova lépsz ezen a földön, meglepő természeti szépségekben gyönyörködhetel. Olyan szép emléket hozol onnan magaddal, amelyre még nagymama korodban is boldogan fogsz emlékezni. — Ifj. Pálffy Dezső. Kedves kis barátunk, örömmel fogadtuk kis versed, azonban csak dícséretet érdemlő próbálkozás, mert a tartalom gyengéske. Ezt még nem közölhetjük. — Varga Ilonka. Csak most jutottunk hozzá, hogy válaszoljunk leveledre,

kis szívem. Mi is nagyon jó nyaralást kívánunk. A rejtvényt ügyesen fejtetted meg. Örömmel küldenék most neked, Ilonka, egy doboz csokoládét jutalmul, mint régen, de egyelőre csak ígéretet tehetünk, hogy pótoljuk majd. — Sass Ervin. Nagyon sajnáljuk, de mégsem szerethetjük meg neked azt az örömet, hogy versedet közöljük. Sokat kell tanulnod, hogy szép verset tudj írni. A szándékot azonban becsüljük.

Kedves kis olvasóinkat szeretettel üli Eta néni és Elek bácsi.

BURGONYAPURELEVES. Dió-nagyságú zsirban 1 kanál liszttel készítsünk világos rántást, apróra vágott petrezselyem zöldjével 5 darab burgonyát sósvízben puhára főzünk és átpasszírozzuk. 4 deka vajot hozzákeverünk. A rántást feleslegűnk 1 és ½ liter vízzel, felforraljuk és a pürét beletesszük a levesbe. Lassan főzzük még kis ideig. A levesestálba adunk 1 tojás sárgáját és 1 deci tejsírt, a forró levest ráöntjük és tálaljuk. Pirított zsemlyekockát adunk hozzá.

GALAMB CITROMOSAN. A galambot 4 részre vagjuk és besózzuk. Egy lábosba tegyünk 1 deci tejsírt, a hús felét. 2 szelet citromot, a magját szedjük ki, azután a többi húst. Újból 1 deci tejsírt, 1 szelet citromot, 3 deka vajot lisztbe mártva a tetejébe tesszük. A láboszt mindig rázogatva, 1 óráig sütjük.

SONKAS GOMBÓC. 5 deka vajot elkeverünk 1 tojással, 6 deka sonkát vagy füstölt húst ledarálunk és annyi morzsával kavargatjuk, hogy gombócokat formálhassunk belőle. Bármely levesbe főzhetjük 8 percig.

VELO MAKARÓNIVAL. 6 szál makarónt apróra tördelünk és sósvízben puhára főzünk, leszűrjük, adunk hozzá egy darabka vajot, 1 tojás sárgáját, sőt, a tojás felvét habját és egy velót finomra elkarvarva. Kisebb tűzálló tálat kivajazunk, beleöntjük és szép sárgára sütjük. Sajttal meghintjük.

TÖLTIKE. 20—30 szőlőlevelet leforrázunk s megtöltjük olyan töltelékkel, mint a töltött kalarábét. Sós vízben megfőzzük. Elkészített egresmártással leöntjük és azzal is felforraljuk. Tálalásnál tejsírt öntünk rá.

GOMBÁS SÜLT. 1 kiló felszeleteket kiverünk. Gombát megfőzünk és 15 deka húst ledarálunk, vagdalt hagymával zsirban pároljuk, 10 deka szalonnát külön sütte kocakára vágva, a hússal, gombával összekeverjük, 2 tojást és 1 kanál tejsírt adunk hozzá, 1—2 kanál morzsát. Ha ezek átsültek, a kivert szeletekfe kenjük, összesodorjuk és a húst összevarrjuk. A lábosba zsirt teszünk és a húst belerakjuk, puhára pároljuk, kevés vízzel öntözzük. A fonalat kiszedjük, felszeleteljük, tálra tesszük. A levébe 2 deci tejsírt adunk, kissé felforraljuk.

BURGONYALÁNGOS TÚRÓVAL. Burgonyametélt tésztát készítünk, kinyújtjuk késhát vékonyra, tányér-nagyságúra vágva, villával megszurkáljuk. Mindkét felét megsütjük. Vajas tejsírttel megkenjük mindkét oldalát, tálra rakjuk, túróval behintjük, tálalásig sütőben hagyjuk.

KAPOSZTAVAL TÖLTÖTT BURGONYA. A burgonyákat meghámozzuk, megsütjük, belsejüket kikaparjuk. Jóízű savanyúkáposztát zsiron szép barnára párolunk és megtöltjük vele a burgonyákat. Tűzálló tála kevés zsirt öntünk, egymás mellé rakjuk a burgonyákat, tejsírttel megöntözzük és forró sütőbe téve 15—20 percig sütjük. Ha nagyon finoman akarjuk elkészíteni és van kevés füstölthúsunk vagy kolbásunk, úgy ebből a káposzta közé vagdalunk keveset.

RIZSSZELET. 2 deci rizst leforrázunk és tejben puhára főzünk. 2 tojás sárgáját 6 kanál cukorral jól elkavarunk, adunk hozzá 5 deka margarint, a kihűlt rizst beletesszük. Vaníliaízt is adjunk hozzá. Apróra vágott, befőtt gyümölcsöt keverünk bele és a 4 tojás kemény habját. Kikent, lisztezett tepsibe öntjük, és megsütjük.

BANATI GOMBÓC. 2 tojásból víz nélkül levestésztát gyúrunk és vékonyra kinyújtjuk. Megkenjük a levéltésztát olvasztott margarinnal és túróval (olyan töltelékkel, mint a rétesbe tesszük, csak sós legyen, cukor nélkül) vékonyan bekenjük a tésztát. Összesodorjuk és csiga alakba terjük. Egy ruhát köralában zsirral megkenünk, az összesodort és megsírozott tésztát megkötjük, de lazábban, hogy legyen helye, ha megduzzad. Forrásban levő vízbe tesszük, ahol egyenletes, lassú főzéssel ½ óráig főzzük. Szalvétával kiszedve, a vizet lecsurgatva, tálra csúsztatjuk. Tejsírttel és pirított morzsával leöntjük.

BECSI TÖKRÉTES. Rendes rétest készítünk, kinyújtjuk. A nyers, sütnivaló tököt vékony és apró szeletekre vágjuk, mint a réteshez való almát, beleszórjuk a rétesbe, vanília cukorral jól meghintjük, összesodorjuk. Ha kiszült, megcukrozzuk. Olyan, mint a krémes rétes.

MEZESCSÓK. 25 deka cukrot 4 egész tojással habosra keverünk, 52 deka 0-ás sima liszttel összekeverjük. 1 kávéskanál fahéjat és székfűszeget, 1 kávéskanál szódabikarbónát, 4 kanál olvasztott mézet adunk bele. A tésztát este jól összegyúrjuk és reggel kikent tepsibe apró gombóckákat rakunk belőle. Tojásos cukorral megkenjük.

SÁRGAREPASZELET. 40 deka liszt, 20 deka margarint, 20 deka nyers, reszelt sárgarépa, csipet só és annyi tejsírt, amennyit felvesz, összedolgozzuk. Világosra sütjük.

BEFŐZÉS

KÖRTE ÉS ÖSZIBARACK BEFŐZÉS. Körtét és őszibarackot átfőzünk cukros lében és kihütjük. 3 literes üveghez számítunk ¾ kiló cukrot, 1½ liter vizet, ezt felforraljuk és kihütjük. 1 deci rumba feloldunk 1 gramm szalicilt. A gyümölcsöt üvegbe rakjuk, ráöntünk kevés levet, utána szalicilos rumot, megint gyümölcsöt, aztán a többi levet és rumot. 2—3 ujjnyi üres helyet hagyunk, hogy a lé jól ellepje a gyümölcsöt. Lekötjük hólýagpapírral és ruhával. A tál elején már élvezhető s bármikor vehetünk ki belőle, — az üveget újra lekötve eltesszük.

VEGYES IZ. 1 kiló cukrot, 1 kiló kimagozott szilvával főzzük meg, 1 kiló almát, 1 kiló körtét, 1 kiló paradicsomot megfőzve, átpasszírozza a szilvával együtt süre elfőzzük.

UBORKASALATA TELIRE. Az uborkát meghámozzuk és vízben 3 órát áztatjuk. Vékonyan meggyaluljuk és besózzuk. Sóban újból 2 órát hagyjuk. A sóból kicsavarva üvegekbe rakjuk, izlés szerint ecetet öntünk rá és a tetejére olajat vagy olvasztott zsirt adunk. Lekötjük és elrakjuk.

ÉTREND

AUG. 10-TŐL—20-IG

11. **SZERDA.** Ebéd: tejeleveskaporleves, sajtos makaróni, főtt kukorica. **Vacsora:** lecsó kolbással, uborkasalata, gyümölcs.
12. **CSÜTÖRTÖK.** Ebéd: töltöttpaprika, darumorzsa. **Vacsora:** tejelevesgomba, rizskörítés, gyümölcs.
13. **PÉNTEK.** Ebéd: halászlé, túrós-csusza, főtt kukorica. **Vacsora:** májpástétom, zöldborsó, gyümölcs.
14. **SZOMBAT.** Ebéd: kalarábéleves, ózomb vadasan, burgonyametélt körítés, főtt kukorica. **Vacsora:** rakott karfiol, uborkasalata, gyümölcs.
15. **VASARNAP.** Ebéd: gombaleves, sertésbúcsó egybesülve pároltkáposztával, linzi szelét. **Vacsora:** sajt, vajkenyér, zöldborsó, gyümölcs.
16. **HÉTFŐ.** Ebéd: zöldborsóleves, rakott burgonya, főtt kukorica. **Vacsora:** párizsi, liptói, retek, gyümölcs.
17. **KEDD.** Ebéd: húsleves, főtt hús aimamártással, párolt burgonya, főtt kukorica. **Vacsora:** kirántott kel, paprikasalata, vegyeskompót.
18. **SZERDA.** Ebéd: zöldségleves, párolt felsál, tejeleves tők, omlóskifli. **Vacsora:** káposztás palacsinta, gyümölcs.
19. **CSÜTÖRTÖK.** Ebéd: karfiolleves, csirkeporékolt tarhonyával, uborkasalata, almáslepény. **Vacsora:** sonka, liptói, zöldborsó, gyümölcs.
20. **PÉNTEK.** Ebéd: burgonyaleves, székelypörkölt, túrósrétes. **Vacsora:** kirántott hal, burgonyasalata, főtt kukorica, gyümölcs.

Legyen szép! Mitesszeres, tágpórusú (likacsos), fénylő, zsíros, pattanás-hajlamú arcra használjon hetenként Vitacit arcpakolást
Legyen fiatal! (arcfűrdőpépet). Percek alatt bámolatos hatás! Hénapokra elegendő készlet **csak 6.72 pengő.** Ráncok, szarkalábak ellen, száraz, érzékeny, húzódo arcbőrnek valóságos áldás a **Vitacit bőrtápláló krém.** Nagy tubus **csak 6.65 pengő.** *Kapható jobb vidéki szaküzletekben. Budapesten csak nálunk: LORÁND KOZMETIKA, VI., Mussolini-tér 3. Kivánatra céqjelzés-nélküli csomagolás.*

Családi kör

Kertkultúra

Szerkesztői üzenetek

SZERKESZTI: SZILÁGYI JÓZSEF
BUDAPEST SZÉKESFŐVÁROS KERTÉSZETI IGAZGATÓJA

HIMENHIREK. Takáts Piroska és Medgyesy Imre okl. kohómérnök örök hűséget esküdött a győri székesegyházban. — Tóth Elza és Gyüre Gábor MÁV-Jótiszt, Máramarosziget, jegyesek. — Dobay Erzsébet konfekciósüzemtulajonos és Szegedy Béla divattervező a budapesti szabadságléri ref. templomban örök hűséget esküdött. — Rencz Valéria és dr. Gockler Imre házasságot kötött a pestszentlőrinci róm. kat. templomban. — Hajós Emilia és Lakó Károly rep. őrnester házasságot kötött Kőszegen. — Sebestyén Csibi és Nagy József örök hűséget esküdött a szolnoki ferenczrendi plébániatemplomban. — Baranyi Mimi és Gaál Dezső m. kir. főhadnagy örök hűséget esküdött a kabai ref. templomban.

ÚJ KISMAGYAROK. Neményi Lajos és nejeének, Újpest, Margókéjuk mellé az Ég Katinkát küldött. — Varga István és nejeének, Kőszeg, Margókéjuk mellé István László kisfiuk született.

Mi a Hormocilth-puder sikerének a titka? Nagyszerű készítmést ad, kitűnően tapad, félrissiti a fardát vonszolhat és ami a legfontosabb, — kifejezetten a száraz arc bőr számára készült! A Hormocilth-puder több, mint jó, — tökéletes!

VERSESKÖNYVEK ÉS ZENEMŰVEIK. P. Tarczyay Gizella, ez a mélyérzésű és kiváló formakésségű költőnő, legújabb verseit *Hullámverés* címen adta ki. A verseskötet, amely bolgár, horvát, szlovák és finn költők műfordításait is tartalmazza, lírai értéke és valóban egyéni világszemlélete miatt megérdemli, hogy olvasóink figyelmébe ajánljuk. — Özv. Pósa Lajosné huszonnyolc finom, hangulatos magyar dalt és egy keringődalt jelentetett meg *Száll, száll...* című költészfüzetében. Nem eszupán a szívhez szóló és népszerűsége számottartó muzsikát, hanem a dalok költői verseit is ómagya írta. Természetes, hogy néhány Pósa Lajos-verseket is megzenésített, méltóan elhunyt nagy költőférfje emlékezetéhez. — Id. Szalók József nyug. tanító *Virágos szép község, virágos szép város* címen adta ki Orosháza hétszázéves jubileumára írt lelkes és hangulatos, komoly és mélyérzésű tiszteletverseit. — Villányi Ilona finom és hangulatos költeményeit *Versék* címen gyűjtötte össze és adta ki. A kötetet a szép érzések kedvelőinek figyelmébe ajánljuk.

GYERMEKKEZEK

Kiesnyke, esőppnyi kis kezek,
Báronysimák és melegek.

Egy éve csak, hogy fog, markol,
Körme is lágy, még nem karmol.

E két kéz fél markomba fér
S e kis kéz nagy jövőt ígér.

Mi lesz, ha megnő e tenyér,
Kaszt fog s lesz fehér kenyér? ...

Szilárd lesz, mint a kalapács
S foszlós lesz tőle a kalács? ...

Vagy mindig lágyan simogat
És lányszíveket hívogat?

Avagy forgat majd kardvasat
S vezényel büszke nagy hadat?

Vagy könnyű tollat fog e kéz,
Mely milliókat megígér? ...

Amíg ezt eszdenben gondolom,
Már e kacsót nem én fogom:

Óriás lett a kis tenyér
S enyém mily szépen belefért!

A nagy jövőndő nagy keze,
Parolat rázok most vele!

DOBAI BÉLA

A PHÖNIX-PALMA leveleit ha pajzstetvek támadják meg, a leveleken látható sárga foltok a szivások nyomai, Gyengén szappanos oldattal védekezhetünk ezek ellen, a levél mindkét oldalát gondosan megmossuk, vigyázva, nehogy rajta maradjon valahol a kártevő, mert akkor újra elszaporodik.

A Phönix-pálmát kellő edzés után nyár folyamára szabadban teljes napon is tarthatjuk. A nagyon begyökeresedett példányokat ajánlatos április hó végén jó táperőben lévő nehéz talajba ültetni. Földkeverék legyen a következő: két rész agyagos melegágyiföld, egy rész jó érett marhatrágya, tápús gypsinföld, fél rész homok és szárforgács. A szárforgácsból csak annyit kell adni, hogy az elkészített föld felületét vékonyan belepje és bele kell keverni ezt is a keverékbe. Átültetéskor a cserép vízlevezető vékonyára tegyünk cserépdarabot, majd ujjnyi réteg folyami homokot, hogy az öntözővíz könnyen átszivároghasson rajta. A túlhosszúra nőtt gyökereket csak abban az esetben szabad rövidebbre vágni, ha a növényt módunkban áll melegtalpra helyezni az átültetés után. Ha nem rendelkezünk melegtalppal, akkor egyszerűen nagyobb edénybe ültetjük a növényt. Az átültést akkor végezzük helyesen, ha az átültetés után a növény ugyanolyan mélyen áll a cserépben, mint előzetesen volt, legfeljebb egy ujjnyira takarjuk a régi földréteget friss földdel. A nagyon begyökeresedett példányok meghálálják, ha addig is, míg átültetésükre sor kerül, hetenként egyszer megöntözzük hígított marhatrággyalval. A trágyalevés előtt és után vízzel jól megöntözzük a növényeket. Szabály az, hogy száraz földaladjú növényt nem szabad trágyalevezní. A szabadban napon tartott pálmák sokkal szebb leveleket hajtának, különösen, ha a fent említett jó, nehéz talajba ültetjük. Az ilyen edzett növények hűvösebb szobákban könnyen teletelhetők.

A melegebb teletelt helyiséget a Kentia palma szereti. Ez utóbbit nem szabad teljes napra helyezni, mert levelei könnyen megégnének, csak fák alatt, félárnyékos helyen dísztelhetünk vele szabadban. Sok vizet, permetezést igényel. Tudományos neve: Kentia Forsteriana.

A datolya magvából kelt pálmával nem érdemes foglalkozni, mert levelei ritkábbak, kertészetekben nem nevelik.

KERTÉSZETI ÜZENET:

H. A.-né, Nagyszöllös. A tubarózsa (*Pollanthes tuberosa*) trágyaigényes növény. Virágzásai csak akkor fejlődnek, ha megfelelő gazdag talajba vannak kiültetve. Fejtrágyázni is lehet, két-három ujjnyi réteg érett marhatrággyát teszünk a talaj felszínére. Meghálálják, ha hetenként kétszer hígított trágyalevelet megöntözzük.

A vértetves almafákat állandó kezelésben kell részesíteni. Ha azonban a baj már nagyon előrehaladott állapotban van, legjobb a fát eltávolítani, nehogy a fertőzés átterjedjen a még ezidőszertig egészséges faállományra is.

A hernyófogóveket kéthetenként cseréljük ki. A leszedetteket pillanatra se hagyjuk őrzetlenül, mert a sokféle kártevő meglép belőle, hanem nyomban tüzeljük el.

A darázs mindig a legérettebb gyümölcsöket keresi fel és teszi tönkre. Fogóvegeket kell kihelyezni ellenük. Az ilyen értékes ritka gyümölcsöket vonjuk be olajjal tartósított papír- vagy túllzacskókkal.

A beérett hagyma, mák stb. helyére labodát vagy áttelelő salátát ültetünk.

A torma gyökereket egy borús napon hajszálgököreiktől megszabadítjuk. A bakhátakat lehúzzuk és minden egyes torma gyökert zsákdarabbal megdörzsölünk, utána a talajt visszahúzzuk és jól beöntözzük.

Ágytoll olcsóbb!

Tarkatoll, fosztani való 90 fill. **JOBB, APRÓ, PUHA** 1.80 P. ennél is jobb 2.40. Sz. fosztottas 2.—, jobb 3.60 P. Fehéres fosztott 4.80, jobb 5.80, még jobb 6.80. **FEHER FOSZTOTT LIBATOLL** 9.—, jobb 10.—, még jobb 11.— P. **EGÉSZ FEHÉLYEST** 11.— P-től kg-bent szállít 5 kg-os postacsomagolásban **BERMENTYE**, utánvétellel. Köztisztviselőknök 3% engedmény. **T. TÓTH MIHÁLY ÁGYTOLLVALLALATA, KISKUNFÉLEGYHÁZA, Jókai-utca 1. szám.**

Forró nyár. Csodáljuk és végtelenül sajnáljuk Önt szenvedéséért, megaláztatásáért, az emberetlen bánásmódot, amit házasságlete juttatott Önnek egy beszámíthatatlan, rabiátus férj mellett. Kinek volna szíve azt tanácsolni elszenvedett sorsa ismeretében, hogy elfogadja ezt a nyomorúságos asszonyi életet? Ebbe nem lehet beletörődni. Hogyan szerethesse, hogyan lehessen jó hozzá, amikor úgy bánik Önnel, ahogy még a rabszolgakorban sem bántak a dolgozó, hűséges emberrel. A legelső esetben ott kellett volna hagyja vagy az elhagyással megfenyegetni, ha ismételtlen megüti. A botránytól való irtózás miatt türt és hallgatott. Várt és nem hitte, hogy egy előkelő családból származó intelligens (?) férfi a feleségével szemben megfedkezék a reá is kötelező tiszteletéről. Néma türelme nem térítette észre, nem változtatta meg. Vannak sebek, amelyek soha nem gyógyulnak be. Három éve, hogy vezrik a szíve s tudja, csak akkor gyógyulna meg, ha emberi módon élhetne. Történhetik-e olyan változás a férj részéről, hogy elfeledhesse a fizikai fájdalommal is mélyebben fájó lelki megaláztatást? Mindenesetre még egy kísérletet tegyen, hogy önmaga előtt is bizonyíthassa: mindent megtett, rajtam nem mulott, hogy ezt az életet nem vállalhattam. Akkor első teendője az, hogy beszélje meg egy megbízható ügyvéddel a további teendőket. Ez a része már jogitanást igényel. Ne mondjon le semmiről, ami Önt törvény szerint megilleti. Kár volt elhallgatni szülei előtt a dolgokat. Közbeléphetek volna kérdőrevoással s ezzel talán megakadályozhatták volna a további elfekélyesedést. Ma már részben túllhaladt beavatkozás volna, részben nem is kívánja. Ha ő nem jön rá, hogy mit viszített szerete elvesztésével, kevés értelmét látjuk figyelmeztetni rá. Ugyanazon az állásponton vagyunk, mint gyónatója s mi is úgy látjuk, hogy a további kínódás nem vezet célhoz. A szenvedésnek ezt a magas fokát nem bírná sokáig, máris összeroskad alatta s ha fiatalága nem bízta új életlehetőséggel, megfuladna a bánat terhe alatt. Szívöböl kívánjuk, hogy mielőbb megmeneküljön és az oly nagyon áhított békeességben és megelégedésben éljen gyermekével együtt. Nagyon köszönjük a lapunkról írt kedves, meleg sorokat. Irjon máskor is. Aggódo szeretettel gondolok Önre, míg nem tudjuk, hogy dől el sorsa.

Dolgozni akarok. Szigorú orvosi vizsgálat előzi meg a felvételt. Négy középszikolával is vesznek fel a segédszemélyzeti karba hölgyeket is. A kérvényt a MÁV igazgatóságához kell beadni, Budapest, VI., Andrassy-út.

Örökszerelem. Csak felsőbb hatósága engedélyével nősilhet. A leveleiben említettek olyan akadályok, amit nem lehet leküzdni. Az volna a legokosabb, ha nem ragaszkodnék ehhez a házassághoz és igyekeznék elfelejteni őt. Higgye el, minden elműlik egyszer s a szerelm sem örök. Ki lehet gyógyulni belőle. Legyen okos és lássa be, hogy ebben a szituációban elérhetetlen a szerelem s minthogy tovább györlörje magát, mondjon le róla még akkor is, ha fáj a lemondás. Nem vesztegetheti el fiatalágát hiábavaló várakozással és reménytelen reménykedéssel, aminek nincs semmi értelme. Nem féljük, hogy meg gondolatlanságra ragadtatja el magát. Nem baj, ha ezt az érzést egy da-

Ujdonság!

Ujdonság!

Minden szövet

angórafonal, kender, gyapjú, len, szőnyeg stb. elkészíthető mintás kivitelben is

Super háziipari szövetkereten

300 drb ezüstacél nyúttal, használati utasítással P 92.-
SAGI JÓZSEFNÉ KÖTŐÜZEME
KAPOSVAR, KOSSUTH LAJOS-UTCA 15

rabig eldédelgeti a szívében: a be nem teljesülő szerelem ügyis felégeti önmagát. Egyelőre betölti még az életét és tartalmat ad napjainak az ellene való küszködés. Bizunk Önben, hogy megbíjhózik vele és büszke lesz erre a győzelemre, mert önmagát győzi le s ez a legnehezebb. Nyugodt lelkiismerettel ajánljuk, vizsgálja meg érzését és nyugodjék bele, hogy lehetlennel nem okos harcolni.

P. L. né. Kívánságára ezúton küldjük a kért karlsbadi kétszersült receptjét. Negyedtíz tejben áztasson 2 deka élesztőt, keverjen bele 1/2 kg lisztet és hagyja megkeldni. Megkeldés után még 1/2 kg lisztet kell hozzákeverni, 2 egész tojást, 2 kanál olvasztott vajut, 2 evőkanál porcukrot, kevés sót. Ha a tésztát jól kidagasztotta, formálja hosszú vastag hengeralakra, tegye kikent tepsibe, amit előbb liszttel is meg kell hinteni és hagyja megkeldni. Sülés előtt tojással kenje meg és félóráig süsse. Kihülés után vágja fel ujnyi vastag szeletekre, tegye egymásmellé tepsibe és meleg sütőben pirosra süsse át. Másodszor forró sütőben gyorsan süsse, nehogy megszáradjon.

Aki meghízik, tetszik

Használja a fényesen bevált HERKULES tápport, mely a csokoládé és kakaó tápértékével egyenértékű. Nem gyógyszer, ize kellemes, természetes tápanyagokat tartalmaz. A birtokunkban lévő közönlévelek szerint 5-10 kg súlygyarapodást, tökéletes termetet értek el ezen táppor használatát után. A HERKULES-t előszeretettel fogyasztják nemcsak túlsóvány, hanem nagyon sokat dolgozó egyének is, mert fokozott munkabírást eredményez, ami több jövedelmet jelent! Ha nincs tej, teával is fogyasztható. Két csomag ára 3.95 pengő, négy csomag 7.— pengő, hat csomag (családi csomag) 8.50 pengő. Megrendelhető: »VALÉRIA« kozmetikai és vegyipari cikkek. Budapest, VI., Szondy-utca 22/L. H. 294.

Kedves olvasótársnőmhez fordulok alábbi kérdéssel: hallottam, hogy jó tésztát lehet készíteni szójalisztból, valamint a téli sütőtökből is. A recepteket azonban nem ismerem. Azt hiszem, nemcsak nekem, de sok olvasótársnőmnek nagy szolgálatot tenne, aki szíves volna és közölné a lapban. Előre is hálás köszönettel Endrődiné, Kolozsvár.

Monalisa. Forduljon ezzel a kérdésével a Vöröskereszthez, Budapest, VIII., Baross-utca 15.

37 éves asszony. Megígérte, hogy követi tanácsunkat és mi hiszünk Önnek. Hiszünk, hogy ebből az érzelmi-kaoszból úgy akar kikerülni, hogy büszkén nézhessen szembe önmagával és ne kelljen lesütnie a szemét, ha a tükröbe néz. A foglyul ej-

tett szívet is ki lehet szabadítani, ha akarja. Különbözőn összedül az élet és az erkölcsi romok maga alá temetik. Tudja, állania kell a próbát, mert ha elbukik, a válság vad rohamai átgázolnak rajta és nincs belőle feltámadás. — Hányszor figyelmeztettünk ezen a helyen hasonló problémával viaskodókat és hány-szor ismételtük, mint bizonyosságot, hogy egy pernyi öröm nem éri meg a kiábrándulás, az okvetlenül bekövetkező megbánás ítéletét. Figyelmeztessük arra, hogy intelligens ember még kevésbé vonhatja ki magát a magasabb etika törvényei alól és felelőssége a becsületért száz százalékos. Mentségre mit is hozhatna fel, hogy a szégyenkezéstől el ne piruljon? Van nemes emberi lélek, amelyik vállalná annak a másik két ember jóhiszeműségének, bizalmának a kijátszását? Térjen magához és zúzza szét két ököllel a szívet behalózó érzést és nem lesz lehetetlen a tisztaságban és felemelkedett boldogságban találnia meg asszonyi hivatását. Nem mondjuk, nem könnyű a kisérbést elűzni, de csak így szabadulhat meg a lelkiismeret kintó vadjától, így szabadul meg az akaratát megbénító önszuggesztiótól. Ha nem volna annyi ráérő ideje, ha elfoglalná magát, ha belekapcsolódna az egyént hátrébe szorító nemzeti közös munkába, — hiszen annyi-annyi teendő volna az Ön számára is, — hogy szétfoszlana, megsemmisülne ez az érzés, amely annyira égeti és nyugtalanítja. Nem elég ismerni a veszélyt, hanem tudatosan el kell kerülni, mert hiába kiáltjuk oda Önnek, hogy vigyázzon, meredek szélén jár, csak egy lépés választja el a lelki megsemmisüléstől: — Önnek kell visszahátrálnia és leborulva adni hálát Istennek a megmenekülésért. Egyesegyedül ez segíthet, ezáltal ismerheti meg az elbukás és felemelkedés elpusztító vagy megmentő rendeletét. Ezenkívül nincs is mit üzenjünk Önnek, ebben mindent elmondtunk. Remélhetjük, hogy meghallgatja és elfogadja? Szeretnők és kívánjuk Ön miatt, a nyugalma és önbecsülése miatt.

Szeretettel, szenvedéssel. Nem értjük magunk sem a leány viselkedését, vagy ha értjük, azzal magyarázható, hogy a leány nem tekinti magát menyasszonynak, különben nem viselkednék úgy, mintha nem is az ő vőlegényéről volna szó, akinek az elűnése a szülőket mélyen megrendítette. Magától értetődik, hogy felelősen magaviseletével a szülők és ismerősök megrová-

sát vonja magára. Felvetődik a kérdés: szerette-e egyáltalán a fiút vagy csak a hiúságának kizelgett az udvarlása és a megkérése? Hogy a szívet érzékenyen nem érinti a dolog, az vitathatatlan és a jövőre sem bízható. Mert úgy-e, szórakozni nem kötelező, ha az illető nem vágyik szórakozásra? Azok, akik azzal mentik, hogy fiatal és miért nem használja ki a szórakozási alkalmakat, csak azt mondhatjuk, hogy ezek sem érznek együtt a szomorú szívű szülőikkel. Hiszen senki nem kívánja tőle, hogy feláldozza a fiatalágát, csak éppen ezekben az érzékenyen fájdalmas időkben lett volna megértőbb és együttérzőbb velük. Aztán az idő ügyis elvégzi gyógyító munkáját és még lett volna elég ideje szórakozásra is.

Optimista. Nyári ismeretségből tartós barátság nem szokott kifejlődni. Örülünk, hogy az élet minden körülménye között diadalmaskodik Önben az a remek intelligencia, amely fölünyesen fölébe kerül a dolognak. Önön nem fog mulni, hogy minden problémát leküzdjön, mert tud akarni és tudja önmagát is fegyelmezni.

Virág. Nem a rossz, hanem a szép emlékek űzik el az álmat szemérről s a kegyetlen valóságot tartja álomnak. Nem tagadja meg önmagát és hisz a hártalan emberi jószágban. Mi is hiszünk, de a »hártalan« nem vonatkozik mindenkire, vannak bizony határok. Nem akarjuk megijeszteni, de jó lesz óvatosnak lenni, mert az ördög soha sem alszik és azokat kísérti meg, akik nincsenek felkészülve a védekezésre. Inkább egy kicsit mindig kételkedjünk.

A DIVATCSARNOK BUTORT-

egy életre veszi!

Egyedüli biztos hatású kozmetikai szerek: a **DEVA** szőrtelenítő krém, fiatalító krém, száritott arcmosó krém Kapható: **DEVA** Sura, Somogy megye

Előfizető, Tusnád. Kezdjük talán azzal megállapításunkkal, hogy a szülők követték el az első hibát ott és akkor, amikor gyermekeiket kezdettől fogva elkényeztetik és a gyermekben amúgy is domináló önzést nemhogy lenyesték volna, hanem kényeztetésükkel óriásivá növelték s most nem bírnak velük. Azt cselekszenek, amit akarnak, kiszolgáltatják magukat beteg, agyondolgozott édesanyjukkal. Szórakoznak, követelnek, későn fekszenek, későn kelnek, parancsolgatnak s még hozzá az apa jóváhagyó asszisztálásával. Nem jó rá gondolni, hova fejlődnek a tisztelenségig menő viselkedésükben. Szeretetről, háláról, hogy gondal, bajjal, rengeteg munkával felnevelte őket, nem is beszélve. Nincs viselkedésükben a gyermeki jóérzésből egy maradvány sem s ez a legelszomorítóbb úgy rájuk, mint a szülőkre egyaránt. A szülők szívükben a legnemesebb érzés, ami a gyermek háláját kifejezésre juttatná a szülői iránt. Végtelenül szomorú ez a panasza, mert a gyermekek viszonya a szülőkhöz aggodalomra ad okot. De halaszthatatlanul tenni kell valamit és nem hagyni mentere a dolgokat, talán megérinti a szívüket, ha rávezeti őket viselkedésük, önzésük, lustaságuk tarthatatlanságára. Szép szóval többet lehet elérni, mint görömbasággal. Be kell állítani őket a közös háztartási munkákba, mert a vakáció nem arra való, hogy lenyéljenek, hanem a fizikai munkában kipihenjék a szellemi igénybevételt. Attól még senki nem lett beteg, hogy az édesanyjának segít a házimunkájában. Sőt gyermeki köte-

Harisnya nélkül járhat ezentúl

mert elesztető szőrnővesét — mely a férfiakra kiábrándítólag hat — a „NIPPON” japán szőrtelenítő percek alatti, fájdalommentesen eltünteti az aráról is!

Ida K. urnó írja nekünk: „Moi napig nem mertem strandra járni, sem harisnya nélkül az utcán mulatkozni, annyira feszélyezett a szőrnővés karomon és lábamon. Minden reményem elveszett, mikor barátom lelhata figyelmenel az Önök szőrtelenítőjére. Ezen párralán hatású szer néhány perc alatt eltüntette a csaj szőrszálaimat és utána testem sima és bársnyosan üdévé vált.”

Hatáért felelősséget vállalunk. Eredménytelenség esetén a pénzt visszatérítjük. Szétküldés díszkrét. Ára: 4.— P. két tégely ára 6.50 P. Teljes kúra (három tégely) ára 8.40 P. Megrendelésenként sorrendben teljesít „VALERIA” kozmetikai és vegyipari cikkek.

Budapest, VI., Szony-utca 22/L. N. 168

lességük, hogy megkíméljék Önt, aki erején és egészségén felül dolgozott érettük. Ez lett volna a helyes nevelés, akkor megismerték volna az Ön munkáját és nem fitymálnák, hanem százszor is kezetsókolónak érte és ugranának, hogy megkíméljék. Ilyenek lesznek aztán az elnevelt gyermekek, akik miatt szomorúak és bánatosak az édesanyjak. Bár a kezükbe kerülne ez a lap és magukra ismerve megdöbbenének képmsáuktól, ami valóban megdöbbenő is.

Szemölcsök, garantált végleges eltávolítása
hajszálak, KOVACS Kozmetikában
szépséghibák VI., Teréz-körút 1/c

Milliók használják állandóan megelégedéssel a DARMOL-t azért, mert megbízhatóan és teljesen fájdalom nélkül hajt. Legrégibb és legelterjedtebb csokoládés haszajtó a:

DARMOL

M. Baba. Kedves, őszinte levelét meghatva olvastuk. Együttérzéssel kívánjuk, hogy szomorúságán hatoljon át az élet derüje és újból olyan vidám, boldog tudjon lenni, mint azelőtt volt. Az ilyen események — sajnos — elgyengítik még az erősebb ember erejét is. Nehéz az érzeseket legyűrni és föléjük kerülni. A lelkiismeretlen, cinikus szerelmi játék a győngye női lelket összetöri s ön meg ezután a szomorú finálé után is azt kérdezi megható naivitással: várhatja-e őt? vissza? Tőlünk várja erre a választ s mi nem ámíthatjuk, nem vezethetjük félre és meg kell mondjuk, mégha fájdalmat is okozunk vele, hogy ne várja, hiába várná. Az ő részéről ez csak »játék» volt, »szórakozás». Tudjuk, hogy a hiábavaló reménykedéssel csak meghosszabbítanók az ön keserves szenvedését. Ezt szeretnők megelőzni, meggyorsítani a gyógyulást és arra kérjük, akarjon felejtani, akarjon boldog lenni szerelem ellenére, szerelem nélkül addig, míg előjön az az igazibb, akit a szerelem nem riaszt el, hanem boldoggá tesz. Erre gondoljon, ezt várja.

NE FELEDKEZZÉK meg róla Asszonyom, hogy a legtöbb púder szárit! Száraz, érzékeny arcbőrre használjon éppen ezért Hormocith-púdert, amely már kifejezetten a száraz bőr számára készült. Hatása egyenesen meglepő!

FIGYELMÉBE ajánljuk Rákóczi-út ötvén Zongoratermet. Rengeteg zongora, pianó vásárolható legcsekélyebb részletre is. Olcsó tanulószongora.

BUNDÁK legolcsóbban, alaktós jutányosan Kókay Endre szücsmesternél Vilmos császár-út 10. Telefon: 386-784.

ZONGORÁT vagy pianót szonnan készpénzfizetésért sürgősen vennék. Telefon: 225—689. Zongoraterem.

ELZÁLOGOSÍTOTT ékszerreit, ezüstjeit költségmentesen kiváltom és legmagasabb áron megveszem. Brillánszt, ezüstöt legmagasabb áron veszek: Baross ékszerház, Grósz, Baross-u. 83. Telefonáljon 140-969.

SZOBAFESTÉST, mázolás, ABLAKTISZTÍTÁST és lakástakarítást vállal **VIZI MIKLÓS**. Telefon: 130-671.

VAGYONOS, 30 éves, dr. nyugdíjigazolást fővárosi titkár megfelelő jóvedelemmel keres kisse mellett, barna (kreol), intelligens úrnőt (leányt, asszonyt) némi földbirtok hozománygyal. »Mielőbb házasság» jellegére.

PUSZTARA egy jó főző-mindenest keresek. »Felülvélő». Békéssámsón.

A PRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban közlendő hirdetés szavanként 30 fill. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 60 fill. Jelíges hirdetésekre érkező levelek továbbítására a hirdetési díjjal egyidejűleg külön 1.50 pengő utalandó át. A hirdetés díja előre küldendő.

KESZPENZÉRT vennék zongorát, pianót: Erzsébet-körút huszonhat. Fenyőné. Telefon: 222-462.

HATVANAS nyug. bankvezérigazgató, öskeresztény, gyermektelen özvegy, házasság céljából keresi jobb nagyműveltségű, öskeresztény úrnőnek ismerettségét. Levelek »Másodvirágás», jellegére a kiadóba küldendők.

TAJKÉPES levelezőlapcsere-re lépnek, ily gyűjteményeket vennék. »Szórakozás gyűjtés» jellegére a kiadóhivatalba.

GYAKORLOTT elemi tanítónő, nyelv- és zenetudással szeptemberre állást keres. Cim: Tanítónő, Mohács, Kossuth Lajos-u. 38.

FEJLVENNEK otthon keresők, feltételül megbízható, szorgalmas, egyedülálló aszszonyt vagy leányt kétszemes férfit, aki csendes otthonra vágyik. Részletes levelet: »Omnia vincit amor» jellegére a kiadóhivatalba küldendők.

ZONGORAHANGOLÁS, javítás, harmonizálás, javítás legjutányosabban, Szieber, Budapest, II, Török-utca 6.

VIDÉKIEKNEK tiszta, szép szobák méltányosan: Hajdu Márta, Erzsébet-körút 27. I. em. 3. Telefon: 420-431.

CSAK NÖVÉNYVEL táplálkozó szolid nő ismerettségét kérem házasság céljából a kiadóba. 46 éves vagyok. »Idealista» jellegére.

GYAKORLOTT német nő keresek két gyermek mellé, aki a háztartásban segít, szeptember elsejére. Schmallné, Békéscsaba.

ÉRLETTSÉGIZET, kimonodottan csinos fiatal tisztviselő hölgynek férjül keresem azt a komoly gondolkodású, jó izlésű diplomás férfit, aki csendes otthonra vágyik. Részletes levelet: »Omnia vincit amor» jellegére a kiadóhivatalba küldendők.

BUDAPESTRE érkező úri személyeknek szép, kényelmes lakásban megszálás olcsón. Főjegyzőné, Orczy-út 40. sz., I. em. 10.

KERESEK szeptemberre szerény, egyedülálló, intelligens, munkabíró, önállóan főző házzvezetőnőt, nagymóson kívül minden munkára. Fényképes ajánlatokat Bessenyei Lajosné, Debrecen, Kürtös-u. 5. sz. kérek.

NŐSULNE két jóbarát, Ujvidék környéki textilkereskedők, harminczet pengőért üzlettel, húszezer pengőért éró földingatallal, üzlettel kedvelő és anyagiakhoz illő leány vagy hozzártartozó szíves választást kérik 30 éves korig. »Dévidékiek előnyben» jellegére a lap kiadóhivatala továbbítt.

FIATAL szöke úriasszony 400 P havi jóvedelemmel jól szituált diplomás úr ismerettségét keresi 35—50 között. házasság céljából. »Szeretetre vágyó» jellegére.

PERFEKT németül beszélő nevelőnőt keresek elemist fiamhoz augusztus 15-re, aki könnyebb házimunkában is segítőkész. Leveleket »Falura» jellegére kiadóba kérek.

ZONGORÁK, pianók, világmárkásak, legolcsóbban, részletre is. Fenyőné zongorateremben: Erzsébet-körút 26. Bérzongorák olcsón. Telefon: 222-462.

HADIROKKANT tisztviselő írjon házasság céljából 40-től »Hozományom háza» jellegére.

HAZZVEZETŐNÖT állandó alkalmazásra felfogad kissebb vidéki háztartás. Csak vallásos, gyermekszertető, jelles nő írjon. Cim: Kiskunhalas, postafiók 2.

Felelős szerkesztő és kiadó: Papp Jenő.

Kéziratokat, klicsét, fényképeket nem adunk vissza és nem örzünk meg. A lap cikkeinek és képeinek átvétele és közlése tilt. Hirdetési díj mm sorozáért 65 fillér. A hirdetések elhelyezésénél semmiféle külön kikötést nem fogadunk el. A Magyar Nők Lapja, az Athenaeum rt. mélynyomása Felelős: Kárpáti Antal igazgató.

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án. Postakárékpénztári csekk számla: 20 334. Előfizetési ár: egész évre 30 pengő, fél évre 15.50 pengő, negyed évre 7.80 pengő, egy hóra 2.60 pengő. Egyes szám ára 90 fillér.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., FERENCIEK-TÉRE 7, II. EMELET 6. AJTÓ. KOLOZSVÁR, KAZINCZY-UTCA 20, DEBRECEN, KONDOR-UTCA 19, SZEGED, FODOR-UTCA 22, SZONDY-UTCA 14, MISKOLC, GHILLÁNYI-UTCA 13.

SZERKESZTI

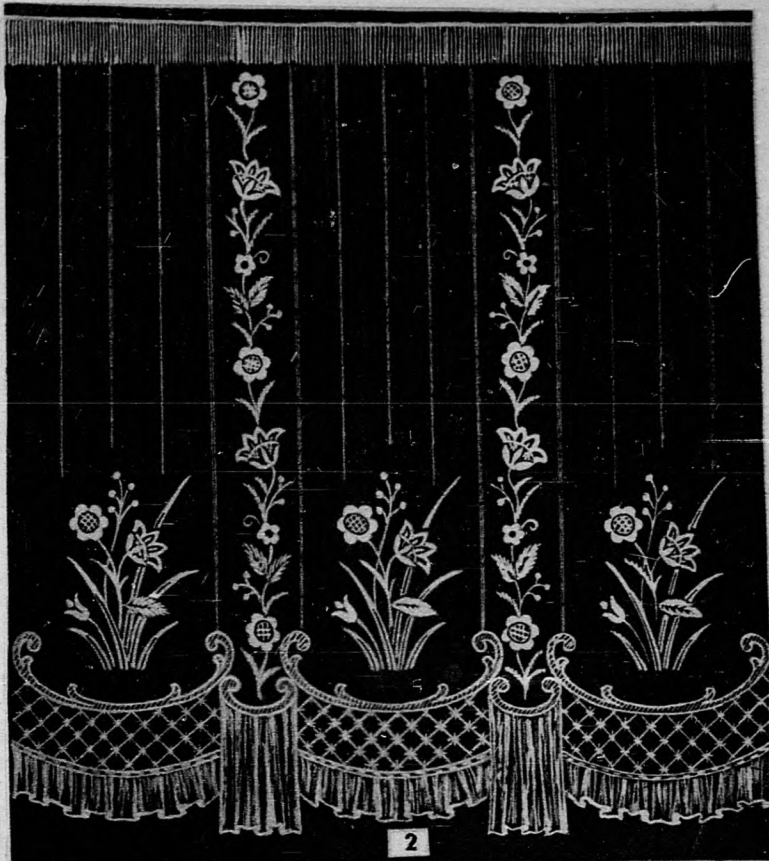
PAPP JENŐ

Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész évre 38 pengő, fél évre 20 pengő, negyed évre 10 pengő. A lap egy negyed évnél rövidebb időtartamra nem rendelhető meg.

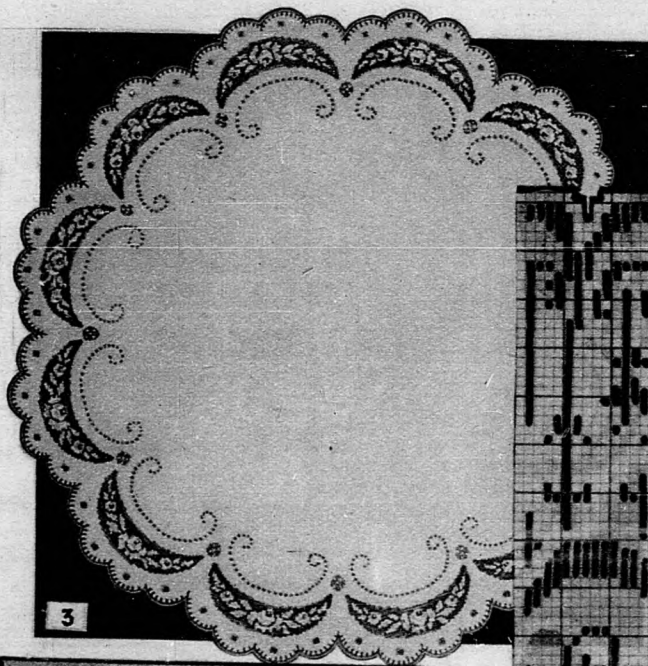
TELEFONSZÁM: 187—342. **FIÓKKIADÓHIVATALOK:** SZABADKA, PRÁGAI HID-UTCA 56, ÜZVIDÉK,

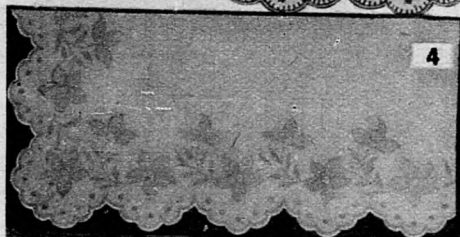
1

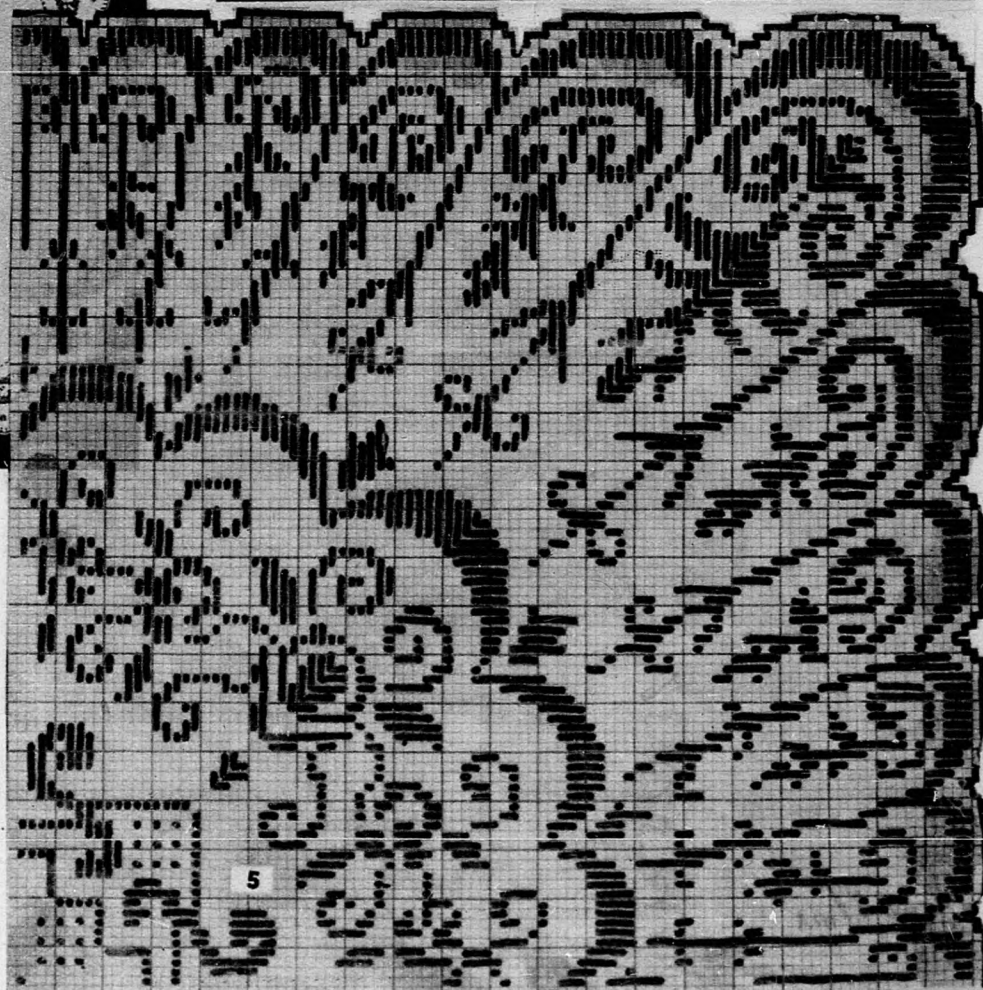
2

3

4

5

KÉZIMUNKA

1. **GYÖNYÖRŰ MINTAJÓ ASZTALKÖZEP** lyukacsos és áttört himzéssel készítve. Mérete 80x80 cm és fehér, vékony gyöngyperlével dolgozzuk ki a mintát. Uzsonna-asztalterítőnek is készíthető a tetszés szerint nagyítható minta.

2. **TÜLLSZTORFÜGGÖNY** duplaablakra, színes pasztell gyapjúfonállal hímezzük a stilizált virágmintát. A függöny alján a fodor síma túll. A drapériát 20 cm széles rojt helyettesíti.

3. **KIS ASZTALTERITŐ**, finom vászonra se-lyemmel keresztöltéssel varrva a minta. A félkör alakú rajz alapja halványzárge, a rózsák benne rózsaszínűek, a levelek zöldek. A félkör alakú vonal halványbarna, a közötté lévő pontok több színből mozaikszerűen színezendők. A cakkos szél ugyanazzal készül huroköltéssel, mint a virágok alatti alap. A terítő mérete 85x85 cm.

4. **ÁGYPARNAHUZAT** fehér alapon, rózsaszín vagy kék rátéttel. Szélén a cakkok a rátét színével egyező színnel, huroköltéssel készítendők.

5. **ASZTALKA-TERITŐ** horgolva vagy recével készítve, a minta sötétebb árnyalatú ekrü

gyöngyperlével vagy gyapjúfonállal varrható. A terítő alapja lehet aranybarna túll és ha a mintát csontszínű gyapjúfonállal varrjuk, nagyon szép, hatásos és művészi eredeti díszterítőt kapunk.

*Pattanások
és
bőrtisztálanságok
ellen*

PITRALON

Kapható: 50 és 100 grammos üvegekben

KÉSZITI: M. ODOLMÜVEK R. T. BUDAPEST X.